

Bruxelles, 22. svibnja 2018.
(OR. en)

9057/18

**Međuinstitucijski predmet:
2016/0362 (COD)**

EF 137
ECOFIN 433
CODEC 813
DRS 30

NAPOMENA

Od: Predsjedništvo

Za: Delegacije

Predmet: Prijedlog DIREKTIVE EUROPSKOG PARLAMENTA I VIJEĆA o izmjeni Direktive 2014/59/EU o sposobnosti pokrivanja gubitaka i dokapitalizacije kreditnih institucija i investicijskih društava te izmjeni direktiva 98/26/EZ, 2002/47/EZ, 2012/30/EU, 2011/35/EU, 2005/56/EZ, 2004/25/EZ i 2007/36/EZ
– *kompromis predsjedništva*

Za delegacije se u nastavku nalazi kompromisni tekst predsjedništva o navedenom prijedlogu koji će se 25. svibnja 2018. predstaviti Vijeću.

Prijedlog

DIREKTIVE EUROPSKOG PARLAMENTA I VIJEĆA

o izmjeni Direktive 2014/59/EU o sposobnosti pokrivanja gubitaka i dokapitalizacije kreditnih institucija i investicijskih društava te izmjeni direktiva 98/26/EZ, 2002/47/EZ, 2012/30/EU, 2011/35/EU, 2005/56/EZ, 2004/25/EZ i 2007/36/EZ

(Tekst značajan za EGP)

EUROPSKI PARLAMENT I VIJEĆE EUROPSKE UNIJE,

uzimajući u obzir Ugovor o funkcioniranju Europske unije, a posebno njegov članak 114.,

uzimajući u obzir prijedlog Europske komisije,

nakon prosljeđivanja nacrtu zakonodavnog akta nacionalnim parlamentima,

uzimajući u obzir mišljenje Europske središnje banke¹,

uzimajući u obzir mišljenje Europskoga gospodarskog i socijalnog odbora²,

u skladu s redovnim zakonodavnim postupkom,

¹ SL C , , str.

² SL C , , str.

budući da:

- (1) Odbor za financijsku stabilnost (FSB) objavio je 9. studenoga 2015. sažeti pregled ukupne sposobnosti pokrivanja gubitaka („standard TLAC“) koji je skupina G20 potvrdila u studenome 2015. Cilj standarda TLAC jest osigurati da globalne sistemski važne banke (GSV banke), koje se u okviru Unije nazivaju globalnim sistemski važnim institucijama (GSV institucije), imaju kapacitet pokrića gubitaka i dokapitalizacije potreban kako bi pomogao osigurati da se u slučaju sanacije i neposredno nakon sanacije ključne funkcije mogu nastaviti, a da se ne dovede u opasnost sredstva poreznih obveznika (javna sredstva) ili financijsku stabilnost. U Komunikaciji od 24. studenoga 2015.³ Komisija se obvezala da će do kraja 2016. predstaviti zakonodavni prijedlog kojim bi se omogućilo provođenje standarda TLAC do 2019., roka koji je dogovoren na međunarodnoj razini.

³ Komunikacija Komisije Europskom parlamentu, Vijeću, Europskoj središnjoj banci, Europskom gospodarskom i socijalnom odboru i Odboru regija „Ususret dovršetku bankarske unije“, 24.11.2015., COM(2015) 587 final.

- (2) Pri provedbi standarda TLAC u Uniji potrebno je uzeti u obzir postojeći minimalni zahtjev za regulatorni kapital i prihvatljive obveze (MREL) specifičan za pojedinu instituciju, koji se primjenjuje na sve institucije u Uniji, kako je utvrđeno Direktivom 2014/59/EU Europskog parlamenta i Vijeća⁴. S obzirom na to da se TLAC-om i MREL-om teži osigurati da institucije u Uniji raspolažu dostatnom sposobnošću pokrivanja gubitaka i dokapitalizacije, ta bi se dva zahtjeva trebala nadopunjavati unutar zajedničkog okvira. U operativnom smislu Komisija je predložila da bi minimalna usklađena razina standarda TLAC za GSV institucije („minimalni zahtjev za TLAC”) trebala biti uvedena u zakonodavstvo Unije izmjenama Uredbe br. 575/2013⁵, dok bi se dodatak koji je specifičan za GSV institucije te zahtjev specifičan za institucije koje nisu GSV institucije, naveden kao minimalni zahtjev za regulatorni kapital i prihvatljive obveze, trebao riješiti ciljanim izmjenama Direktive 2014/59/EU i Uredbe (EU) br. 806/2014⁶. Relevantne odredbe ove Direktive koje se odnose na sposobnost pokrivanja gubitaka i dokapitalizacije institucija trebalo bi na dosljedan način primjenjivati s odredbama prethodno navedenih zakonodavnih akata i Direktive 2013/36/EU⁷.

⁴ Direktiva 2014/59/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 15. svibnja 2014. o uspostavi okvira za oporavak i sanaciju kreditnih institucija i investicijskih društava, SL L 173, 12.6.2014., str. 190.

⁵ Uredba (EU) br. 575/2013 Europskog parlamenta i Vijeća od 26. lipnja 2013. o bonitetnim zahtjevima za kreditne institucije i investicijska društva i kojom se izmjenjuje Uredba (EU) br. 648/2012, SL L 176, 27.6.2013., str. 1.

⁶ Uredba (EU) br. 806/2014 Europskog parlamenta i Vijeća od 15. srpnja 2014. o utvrđivanju jedinstvenih pravila i jedinstvenog postupka za sanaciju kreditnih institucija i određenih investicijskih društava u okviru jedinstvenog sanacijskog mehanizma i jedinstvenog fonda za sanaciju te o izmjeni Uredbe (EU) br. 1093/2010, SL L 225, 30.7.2014., str. 1.

⁷ Direktiva 2013/36/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 26. lipnja 2013. o pristupanju djelatnosti kreditnih institucija i bonitetnom nadzoru nad kreditnim institucijama i investicijskim društvima, izmjeni Direktive 2002/87/EZ te stavljanju izvan snage direktiva 2006/48/EZ i 2006/49/EZ, SL L 176, 27.6.2013., str. 338.

- (3) Nepostojanje usklađenih pravila Unije o provedbi standarda TLAC u Uniji prouzročilo bi dodatne troškove i pravnu nesigurnost za institucije te prekograničnim institucijama otežalo primjenu bail-in instrumenta. Nepostojanje usklađenih pravila Unije uzrok je i narušavanju tržišnog natjecanja na unutarnjem tržištu, zbog toga što se troškovi institucija za usklađivanje s postojećim zahtjevima i standardom TLAC mogu znatno razlikovati diljem Unije. Zato je potrebno ukloniti prepreke funkcioniranju unutarnjeg tržišta i izbjeći narušavanje tržišnog natjecanja koji su posljedica nepostojanja usklađenih pravila Unije o provedbi standarda TLAC. Slijedom toga, odgovarajuća je pravna osnova za ovu direktivu članak 114. Ugovora o funkcioniranju Europske unije (UFEU), kako se tumači u skladu sa sudskom praksom Suda Europske unije.
- (4) U skladu sa standardom TLAC, Direktivom 2014/59/EU trebalo bi nastaviti priznavati strategiju s jedinstvenom točkom pristupanja (SPE) i strategiju s višestrukim točkama pristupanja (MPE). U okviru strategije SPE sanira se samo jedan subjekt grupe, najčešće matično društvo, a ostali se subjekti grupe, uglavnom operativna društva kćeri, ne saniraju nego svoje gubitke i potrebe za dokapitalizacijom prosljeđuju uz poslovni lanac subjektu koji će se sanirati. U okviru strategije MPE može se sanirati više od jednog subjekta grupe. Za učinkovitu primjenu željene sanacijske strategije važno je jasno identificirati subjekte koji će se sanirati („subjekti u sanaciji”) na koje bi se mogle primijeniti mjere sanacije zajedno s društvima kćerima u njihovu vlasništvu („grupe u sanaciji”). Identifikacija je bitna i za određivanje razine primjene pravila o sposobnosti pokrivanja gubitaka i dokapitalizacije koju bi trebala primjenjivati financijska društva. Stoga je potrebno uvesti pojmove „subjekt u sanaciji” i „grupa u sanaciji” i izmijeniti Direktivu 2014/59/EU u pogledu planiranja sanacije grupe kako bi se izričito zahtijevalo da sanacijska tijela identificiraju subjekte u sanaciji i grupe u sanaciji unutar određene grupe i da primjereno razmotre utjecaj svake planirane radnje unutar grupe kako bi se osigurala učinkovita sanacija grupe.

- (5) Države članice trebale bi osigurati da sposobnost pokrivanja gubitaka i dokapitalizacije institucija bude dovoljna kako bi se osiguralo neometano i brzo pokrivanje gubitaka i dokapitalizacija s minimalnim utjecajem na financijsku stabilnost i porezne obveznike. To bi trebalo postići tako da se institucije usklade s minimalnim zahtjevom za regulatorni kapital i prihvatljive obveze specifičnim za pojedinačnu instituciju (MREL), kako je predviđeno Direktivom 2014/59/EU.
- (6) Kako bi se nazivnici za mjerenje sposobnosti pokrivanja gubitaka i dokapitalizacije uskladili s nazivnicima predviđenima standardom TLAC, MREL bi trebalo izraziti kao postotak ukupnog iznosa izloženosti riziku i mjere izloženosti omjera financijske poluge predmetne institucije.
- (7) Kriteriji prihvatljivosti za MREL za obveze prihvatljive za bail-in trebali bi biti usko usklađeni s kriterijima utvrđenima Uredbom (EU) br. 575/2013 za minimalni zahtjev za TLAC, u skladu s dopunskim prilagodbama i zahtjevima uvedenima tom direktivom. Točnije, određeni dužnički instrumenti s ugrađenom komponentom izvedenice, kao što su strukturirani vrijednosni papiri, trebali bi biti prihvatljivi za ispunjenje MREL-a ako imaju fiksni iznos glavnice ili iznos koji se povećava plativ po dospijeću koje je unaprijed poznato, a samo je dodatni povrat povezan s izvedenicom i ovisi o rezultatima referentne imovine. Ti bi instrumenti zbog takve glavnice trebali imati veliku sposobnost pokrivanja gubitaka i u sanaciji bi se na njih trebalo moći jednostavno primijeniti bail-in.

(8) U opseg obveza koje se upotrebljavaju za ispunjavanje MREL-a uključene su, u načelu, sve obveze koje su posljedica tražbina redovnih neosiguranih vjerovnika (nepodređene obveze), osim ako ne ispunjavanju specifične kriterije prihvatljivosti predviđene ovom direktivom. Radi povećanja mogućnosti sanacije institucija upotrebom učinkovitog bail-in instrumenta sanacijska tijela trebala bi imati mogućnost zahtijevati da se MREL ispuni podređenim obvezama, posebno ako postoje jasni pokazatelji da bi vjerovnici u bail-inu u sanaciji vjerojatno snosili gubitke koji premašuju gubitke u slučaju nesolventnosti. Sanacijska tijela trebala bi procijeniti je li potrebno od institucija zahtijevati ispunjavanje MREL-a podređenim obvezama ako iznos obveza isključenih iz primjene bail-in instrumenta doseže određeni prag unutar kategorije obveza koja uključuje obveze prihvatljive za MREL. Zahtjev da se MREL ispuni podređenim obvezama trebalo bi postaviti za razinu koja je potrebna da se spriječi da gubici za vjerovnike u sanaciji budu veći od gubitaka koje bi pretrpjeli u slučaju nesolventnosti. Nikakva podređenost dužničkih instrumenata koju za MREL zatraže sanacijska tijela ne bi smjela dovesti u pitanje mogućnost da se minimalni zahtjev za TLAC djelomično ispuni nepodređenim dužničkim instrumentima u skladu s Uredbom (EU) br. 575/2013, kako je dopušteno standardom TLAC. Za subjekte u sanaciji koji su dio GSV institucija ili banaka na najvišoj razini s imovinom grupe u sanaciji većom od 100 milijardi EUR i diskrecijski, na temelju određenih kriterija i uzimajući u obzir raširenost depozita i nepostojanje dužničkih instrumenata u modelu financiranja, ograničeni pristup prihvatljivih obveza tržištima kapitala i oslanjanje na redovni osnovni kapital kako bi se ispunio MREL, sanacijska tijela trebala bi imati mogućnost zahtijevati da se dio MREL-a jednak razini pokrivanja gubitaka i dokapitalizacije iz članka 37. stavka 10. i članka 44. stavka 5. Direktive 2014/59/EU ispuni podređenim obvezama i regulatornim kapitalom, među ostalim regulatornim kapitalom koji se upotrebljava za ispunjavanje zahtjeva za kombinirani zaštitni sloj kapitala iz Direktive 2013/36/EU.

Na zahtjev subjekta u sanaciji sanacijska tijela trebala bi biti u mogućnosti smanjiti taj zahtjev do granice koja predstavlja udjel mogućeg smanjenja na temelju članka 72.b stavka 3. Uredbe (EU) br. 575/2013 u odnosu na minimalni zahtjevi za TLAC određen u toj Uredbi. U skladu s načelom proporcionalnosti, sanacijska tijela mogu izvršavati ovlast kojom zahtijevaju ispunjavanje MREL-a podređenim obvezama u mjeri u kojoj ukupna razina tražene podređenosti u obliku regulatornog kapitala i stavki prihvatljivih obveza slijedom obveza usklađivanja institucija s TLAC-om, MREL-om i prema potrebi zahtjevom za kombinirani zaštitni sloj kapitala u skladu s Direktivom 2013/36/EU ne prelazi više od ovih dviju razina: pokrivanje gubitaka i dokapitalizacije iz članka 37. stavka 10. i članka 44. stavka 5. Direktive 2014/59/EU ili onu iz formule koja se temelji na bonitetnim zahtjevima iz stupa 1 i stupa 2 i kombinirana zaštitnog sloja kapitala.

- (9) Institucijama bi se MREL-om trebalo omogućiti pokrivanje gubitaka koji se očekuju u sanaciji ili, ovisno o slučaju, u trenutku neodrživosti, i dokapitalizacija institucije nakon provedbe mjera sanacije koje su predviđene u planu sanacije te sanacija grupe u sanaciji. Sanacijska tijela trebala bi na temelju odabrane sanacijske strategije propisno opravdati razinu uvedenog MREL-a i bez odgode preispitati tu razinu kako bi odražavala promjene u visini zahtjeva iz članka 104.a Direktive 2013/36/EU. Ta bi se razina trebala sastojati od zbroja iznosa gubitaka očekivanih u sanaciji koji odgovaraju zahtjevima za regulatorni kapital institucije i iznosa dokapitalizacije kojim se instituciji u postsanacijskoj fazi ili nakon izvršenja ovlasti za otpis ili konverziju omogućuje ispunjenje zahtjeva za regulatorni kapital potrebnih za odobrenje za nastavak aktivnosti u okviru odabrane sanacijske strategije. MREL bi trebalo izraziti kao postotak ukupne izloženosti riziku i mjere omjera financijske poluge, a institucije bi istodobno trebale ispuniti razine koje proizlaze iz tih dvaju mjerenja. Sanacijsko tijelo trebalo bi uskladiti naviše ili naniže iznose dokapitalizacije na temelju promjena nastalih zbog mjera koje su predviđene u planu sanacije. Sanacijska tijela također bi trebala biti u mogućnosti povećati iznos dokapitalizacije s ciljem osiguravanja dostatnog povjerenja tržišta u instituciju nakon provedbe mjera predviđenih planom sanacije. Zahtijevanom razinom zaštitnog sloja za povjerenje tržišta trebalo bi instituciji omogućiti nastavak ispunjavanja uvjeta za odobrenje za rad tijekom odgovarajućeg razdoblja, među ostalim tako što će se instituciji dopustiti pokrivanje troškova povezanih s restrukturiranjem svojih aktivnosti nakon sanacije te održavanje dostatnog povjerenja tržišta. Zaštitni sloj za povjerenje tržišta trebalo bi odrediti u odnosu na dio zahtjeva za kombinirani zaštitni sloj kapitala u skladu s Direktivom 2013/36/EU. Ako je niža razina dostatna za osiguranje dostatnog povjerenja tržišta, sanacijska tijela trebala bi uskladiti naniže razinu zaštitnog sloja za povjerenje tržišta ili je uskladiti naviše ako je potrebna viša razina kako bi se osiguralo da slijedom mjera predviđenih planom sanacije subjekt nastavi ispunjavati uvjete odobrenja za rad tijekom odgovarajućeg razdoblja i da održi dostatno povjerenje tržišta.

- (9a) U skladu s Delegiranom uredbom Komisije (EU) 2016/1075 sanacijska tijela trebala bi ispitati bazu ulagatelja u instrumente MREL-a pojedinačnih institucija. Ako znatan dio instrumenata MREL-a neke institucije drže mali ulagatelji koji možda nisu primili odgovarajuće naznake o relevantnim rizicima, to samo po sebi može predstavljati moguću prepreku mogućnosti sanacije. Istodobno, ako velik dio instrumenata MREL-a neke institucije drže druge institucije, sustavna priroda otpisa ili konverzije također bi mogla predstavljati potencijalnu prepreku mogućnosti sanacije. Ako bi sanacijsko tijelo otkrilo prepreku mogućnosti sanacije kao posljedicu veličine i naravi određene baze ulagatelja, moglo bi instituciji preporučiti da riješi takvu prepreku. Istodobno bi se nacionalnim pravom u svakom slučaju moglo ograničiti prodaju i stavljanje na tržište određenih instrumenata određenim ulagateljima.
- (10) Radi povećanja mogućnosti sanacije, sanacijska tijela trebala bi imati mogućnost uvesti za GSV institucije MREL specifičan za pojedinačnu instituciju povrh minimalnog zahtjeva za TLAC utvrđenog Uredbom (EU) br. 575/2013. MREL specifičan za pojedinačnu instituciju trebalo bi uvesti samo ako minimalni zahtjev za TLAC nije dovoljan za pokrivanje gubitaka i dokapitalizaciju GSV institucije u okviru odabrane sanacijske strategije.
- (11) Pri postavljanju razine MREL-a sanacijska tijela trebala bi u obzir uzeti i stupanj sistemske važnosti pojedine institucije i mogući nepovoljni učinak njezine propasti na financijsku stabilnost. Sanacijska tijela trebala bi voditi računa o potrebi postojanja ravnopravnih uvjeta između GSV institucija i ostalih usporedivih institucija sa sistemskom važnošću u Uniji. Stoga MREL za institucije koje nisu identificirane kao GSV institucije, ali čija je sistemska važnost unutar Unije usporediva s onom GSV institucija, ne bi trebao nesrazmjerno odstupati od razine i sastava MREL-a utvrđenog općenito za GSV institucije.
- (13) U skladu s Uredbom br. 575/2013, institucije koje se mogu smatrati subjektima u sanaciji trebale bi MREL-u podlijevati samo na konsolidiranoj razini grupe u sanaciji. To znači da bi subjekte u sanaciji trebalo obvezati da vanjskim vjerovnicima trećim stranama u bail-inu izdaju prihvatljive instrumente i stavke za ispunjenje MREL-a, u slučaju da subjekt u sanaciji započne sanaciju.

- (14) Institucije koje nisu subjekti u sanaciji trebale bi se uskladiti s MREL-om na pojedinačnoj razini. Potrebe tih institucija za pokrivanjem gubitaka i dokapitalizacijom u pravilu bi trebali osiguravati njihovi subjekti u sanaciji i to na način da subjekti u sanaciji stječu prihvatljive obveze koje su izdale te institucije i otpisuju ih ili konvertiraju u vlasničke instrumente u trenutku u kojemu te institucije postanu neodržive. MREL primjenjiv na institucije koje nisu subjekti u sanaciji trebao bi se, kao takav, primjenjivati zajedno i dosljedno sa zahtjevima primjenjivima na subjekte u sanaciji. To bi sanacijskim tijelima trebalo omogućiti da saniraju grupu u sanaciji, a da pritom u sanaciju ne uključe neka od njezinih društava kćeri, čime bi se izbjegli potencijalni poremećaji na tržištu. Ako i subjekt u sanaciji ili matično društvo i njegova društva kćeri imaju poslovni nastan u istoj državi članici i dio su iste grupe u sanaciji, sanacijsko tijelo bi ih trebalo u potpunosti moći izuzeti od primjene MREL-a koji se primjenjuje na institucije koje nisu subjekti u sanaciji ili im dopustiti da ispune zahtjeve za MREL kolateraliziranim jamstvima između matičnog društva i njegovih društava kćeri, koja bi se mogla izdati prema istovjetnim rokovima kakvi su rokovi koji omogućuju otpis ili konverziju prihvatljivih obveza. Kolateral kojim se jamstvo podržava treba biti visokoutrživ i imati minimalni tržišni i kreditni rizik. Primjena MREL-a na institucije koje nisu subjekti u sanaciji trebala bi se uskladiti s odabranom sanacijskom strategijom, a njome se posebno ne bi smio mijenjati vlasnički odnos između institucija i njihove grupe u sanaciji nakon dokapitalizacije institucija.

- (14a) Uredbom br. 575/2013 predviđeno je da nadležna tijela mogu izuzeti kreditne institucije stalno povezane sa središnjim tijelom od primjene određenih zahtjeva za solventnost i likvidnosnih zahtjeva ako su ispunjeni određeni uvjeti. Sanacijska tijela također bi trebala biti u mogućnosti izuzeti od primjene zahtjeva za MREL takve kreditne institucije kako bi se uzele u obzir posebnosti takvih mreža zadruga, pod uvjetima sličnim onima iz Uredbe br. 575/2013, ako kreditne institucije i središnje tijelo imaju poslovni nastan u istoj državi članici te se prema njima odnositi kao prema cjelini pri procjeni uvjeta za sanaciju. Usklađivanje s vanjskim zahtjevom za MREL grupe u sanaciji u cjelini može se osigurati različitim načinima, ovisno o značajkama mehanizma solidarnosti svake skupine, bilo da se radi o računanju prihvatljivih obveza samo središnjeg tijela ili računanju prihvatljivih obveza nekih ili svih subjekata unutar mreže.
- (15) Radi osiguranja primjerenih razina MREL-a za potrebe sanacije, tijela odgovorna za utvrđivanje razine MREL-a trebala bi biti sanacijsko tijelo subjekta u sanaciji, sanacijsko tijelo za sanaciju na razini grupe, odnosno sanacijsko tijelo krajnjeg matičnog društva i sanacijska tijela ostalih subjekata grupe u sanaciji. Na temelju Uredbe (EU) br. 1093/2010 Europskog parlamenta i Vijeća⁸ Europsko nadzorno tijelo za bankarstvo (EBA) trebalo bi biti ovlašteno za rješavanje svih sporova između nadležnih tijela, u skladu s uvjetima i ograničenjima predviđenima ovom Direktivom.

⁸ Uredba (EU) br. 1093/2010 Europskog parlamenta i Vijeća od 24. studenoga 2010. o osnivanju europskog nadzornog tijela (Europskog nadzornog tijela za bankarstvo), kojom se izmjenjuje Odluka br. 716/2009/EZ i stavlja izvan snage Odluka Komisije 2009/78/EZ, SL L 331, 15.12.2010., str. 12.

- (16) Sva kršenja minimalnog zahtjeva za TLAC i MREL-a, uključujući, prema potrebi, sva kršenja kombinirane razine minimalnog zahtjeva za TLAC ili MREL i zahtjeva za kombinirani zaštitni sloj kapitala u skladu s Direktivom 2013/36/EU nadležna i sanacijska tijela bi trebala odgovarajući način riješiti i otkloniti. S obzirom na to da bi povreda tih zahtjeva mogla biti prepreka sanaciji institucije ili grupe, potrebno je skratiti postojeće postupke za uklanjanje prepreka mogućnosti sanacije, radi svrhovitog rješavanja svake povrede zahtjeva. Sanacijskim tijelima trebalo bi omogućiti zabranu određenih raspodjela, da od institucija zahtijevaju da promijene profil dospijeca prihvatljivih instrumenata i stavki te da pripreme i provedu planove za ponovnu uspostavu razine tih zahtjeva.
- (17) U cilju osiguranja transparentne primjene MREL-a, institucije bi trebale redovito izvješćivati svoja nadležna i sanacijska tijela te redovito javno objavljivati svoj zahtjev za MREL, razine prihvatljivih obveza i sastav tih obveza, uključujući njihov profil dospijeca i red prvenstva u redovnom postupku u slučaju nesolventnosti. U odnosu na institucije koje podliježu minimalnom zahtjevu za TLAC trebala bi postojati dosljedna učestalost nadzornog izvješćivanja i objavljivanja MREL-a specifičnog za pojedinačnu instituciju u skladu s ovom Direktivom i s onom predviđenom Uredbom br. 575/2013 za minimalni zahtjev za TLAC.

(18) Zahtjevom za uključenje ugovornog priznanja učinaka bail-in instrumenta u sporazume ili instrumente kojima se stvaraju obveze koje se uređuju pravom trećih zemalja trebalo bi olakšati i poboljšati postupak mogućnost primjene bail-ina na te obveze u slučaju sanacije. Ako i dok u svim jurisdikcijama trećih zemalja ne budu doneseni zakonski okviri za priznanje kojima će se omogućiti učinkovita prekogranična sanacija, pravilno sročeni i široko prihvaćeni ugovorni aranžmani trebali bi predstavljati funkcionalno rješenje. Čak i kad budu uvedeni zakonski okviri za priznanje, ugovornim aranžmanima o priznanju trebalo bi pomoći jačanju svjesnosti vjerovnika koji nisu obuhvaćeni pravom Unije o mogućim mjerama sanacije u odnosu na institucije u EU-u u okviru prava Unije. Ipak, moguće su situacije u kojima je za institucije u praksi neizvedivo da te ugovorne odredbe uključe u sporazume ili instrumente koji stvaraju obveze, posebno obveze koje u skladu s Direktivom 2014/59/EU nisu izuzete od primjene bail-in instrumenta, osigurane depozite ili instrumente regulatornog kapitala. Primjerice, u određenim okolnostima može se smatrati da je neizvedivo uključiti odredbe o ugovornom priznanju u ugovore o obvezama, ako u trećoj zemlji nije zakonito da institucija uključi klauzule o ugovornom priznanju u ugovore ili instrumente kojima se stvaraju obveze koje se uređuju pravom te treće zemlje, ako institucija nema ovlast na pojedinačnoj razini za izmjenu ugovornih uvjeta koji su propisani međunarodnim protokolima ili se temelje na međunarodno dogovorenim standardnim uvjetima ili ako je obveza koja bi podlijevala zahtjevu za ugovorno priznanje uvjetovana kršenjem ugovora ili proizlazi iz jamstava, kontrajamstava ili drugih instrumenata koji se upotrebljavaju u kontekstu operacija financiranja trgovine.

Međutim, ako druga ugovorna strana odbije biti obvezana klauzulom o ugovornom priznanju bail-ina, to ne bi samo po sebi trebalo smatrati kao razlog neizvedivosti.

EBA bi trebala izraditi nacrt tehničkih standarda koje Komisija donosi u skladu s člancima od 10. do 14. Uredbe (EU) br. 1093/2010 kako bi se detaljnije odredili razlozi neizvedivosti. Na temelju tih tehničkih standarda i opravdavajući ih posebnostima dotičnog tržišta, sanacijsko tijelo određuje, ako to smatra potrebnim, kategorije obveza za koje mogu postojati razlozi za neizvedivost. U tom okviru institucija bi sama trebala odrediti da je uključivanje klauzule o priznavanju bail-ina u ugovor ili kategoriju ugovora neizvedivo. Institucije bi redovito trebale pružati ažurirane informacije sanacijskim tijelima kako bi ih informirale o napretku prema provedbi uvjeta ugovornog priznanja. U tom kontekstu institucije bi trebale navesti ugovore ili kategorije ugovora za koje je uključivanje klauzule o priznavanju bail-in neizvedivo i navesti razlog takve procjene. Sanacijska tijela trebala bi procijeniti odluku institucije o neizvedivosti uključivanja odredbe o ugovornom priznavanju u odnosu na obvezu u razumnom roku te djelovati na način da riješe sve pogrešne procjene i prepreke mogućnosti sanacije koje su nastale zbog neuključivanja odredbe o ugovornom priznanju. Institucije bi trebale biti spremne opravdati svoje stajalište ako to od njih zatraži sanacijsko tijelo. Osim toga, kako bi se spriječilo narušavanje mogućnosti sanacije institucija, obveze za koje relevantne ugovorne odredbe nisu uključene ne bi smjele biti prihvatljive za MREL.”

- (20) Korisno je i potrebno prilagoditi ovlast sanacijskih tijela kako bi se određene ugovorne obveze suspendirale na ograničen rok. Posebno bi trebalo biti moguće izvršiti tu ovlast prije nego što se započne sa sanacijom banke, a posebno od trenutka kada se odredi da banka propada ili je vjerojatno da će propasti. Tom bi se ovlasti primjerice sanacijskom tijelu omogućilo sprečavanje daljnjeg pogoršanja financijskih uvjeta banke, do čega primjerice može doći zbog likvidnosnih odljeva, kao i utvrđivanje postoje li uvjeti za započinjanje sa sanacijom banke te odabiranje najprikladnijih instrumenata sanacije. Trajanje suspenzije trebalo bi biti ograničeno na najviše dva poslovna dana. Nakon toga suspenzija se može nastaviti primjenjivati nakon što bude donesena odluka o sanaciji. Kako bi se ovlast moratorija upotrebljavala na razmjeran način, tijela bi trebala moći prilagoditi opseg moratorija potrebama konkretnog slučaja. Osim toga, trebala bi moći odobriti određena plaćanja, posebno, između ostalog, administrativne troškove institucije na pojedinačnoj osnovi. Ta se ovlast može primjenjivati i na prihvatljive depozite. Međutim, sanacijsko tijelo trebalo bi pomno procijeniti prikladnost primjene suspenzije na određene prihvatljive depozite, posebno osigurane depozite koje drže fizičke osobe i mikropoduzeća te mala i srednja poduzeća te bi trebalo procijeniti postoji li rizik da se primjenom suspenzije na takve depozite ozbiljno poremeti funkcioniranje financijskih tržišta.

U tom kontekstu sanacijska tijela trebala bi također razmotriti mogućnost, na temelju plana sanacije za instituciju, da institucija u konačnici ne bude obuhvaćena postupkom sanacije, nego da se likvidira u okviru nacionalnih propisa o nesolventnosti te u tom slučaju poduzeti mjere koje smatraju prikladnima kako bi se postigla odgovarajuća koordinacija s relevantnim nacionalnim tijelima i kako bi se osiguralo da se moratorijem ne naruši učinkovitost postupka likvidacije u okviru nacionalnih propisa o nesolventnosti. Kako bi se osiguralo da se tijekom razdoblja suspenzije deponenti ne suoče s financijskim poteškoćama, sanacijsko tijelo može im dopustiti određeni dnevni iznos koji mogu povući.

Ovlast se, međutim, ne bi smjela primijeniti na osigurane depozite ili na obveze koje se odnose na sudjelovanje u sustavima navedenima u Direktivi 98/26/EZ, središnje druge ugovorne strane i središnje banke, uključujući središnje druge ugovorne strane iz trećih zemalja koje priznaje ESMA. Direktivom 98/26/EZ smanjuje se rizik povezan sa sudjelovanjem u platnim sustavima i sustavima za namiru vrijednosnih papira, posebno smanjenjem smetnji u slučaju nesolventnosti sudionika u takvom sustavu. Kako bi se osiguralo da se navedene zaštite primjereno primjenjuju u kriznim situacijama, a da se istodobno zadrži primjerena sigurnost operatera platnih sustava i sustava vrijednosnih papira te ostalih tržišnih sudionika, Direktivu 2014/59/EU potrebno je izmijeniti kako bi se osiguralo da se mjera prevencije krize ili mjera za upravljanje krizom sama po sebi ne smatra postupkom u slučaju nesolventnosti u smislu Direktive 98/26/EZ, pod uvjetom da se temeljne obveze prema ugovoru i dalje izvršavaju. Međutim, nijednom se odredbom Direktive 2014/59/EU ne bi smjelo dovesti u pitanje djelovanje sustava određenog na temelju Direktive 98/26/EZ ili njome zajamčeno pravo na sigurnost kolaterala.

(20a) Ključni aspekt učinkovite sanacije jest osigurati da nakon što započne sanacija institucije, njezine druge ugovorne strane u izvedenicama i ostalim financijskim obvezama ne mogu raskinuti svoje pozicije isključivo zbog toga jer je institucija započela sa sanacijom. Sanacijskim tijelima dopuštena je suspenzija obveza plaćanja ili isporuke na temelju ugovora s institucijom koja je u postupku sanacije i imaju ovlast ograničenja prava drugih ugovornih strana da zatvore, ubrzaju ili na drugi način raskinu financijske ugovore. Ti se zahtjevi ne primjenjuju izravno na ugovore u okviru prava treće zemlje. Ako ne postoji zakonski okvir za prekogranično priznanje, države članice bi od institucija i subjekata iz članka 1. stavka 1. točaka (b), (c) ili (d) trebale tražiti da u relevantne financijske ugovore uključe ugovornu odredbu kojom se priznaje da je moguće da sanacijska tijela nad njima izvršavaju ovlasti suspenzije ili ograničavanja prava i obveza te da se na njih odnose zahtjevi iz članka 68. ako je financijski ugovor uređen pravom relevantne države članice. Kako bi se smanjio rizik zaraze države članice mogu od matičnih društava zahtijevati da osiguraju da društva kćeri iz trećih zemalja koja su kreditne institucije, investicijska društva (ili koja bi bila investicijska društva da imaju sjedište u relevantnoj državi članici) ili financijske institucije izmijene svoje financijske ugovore za koje jamči ili koje na drugi način podupire matično društvo ili koji uključuju prava unakrsne odgovornosti kod neispunjavanja obveza plaćanja u odnosu na matično društvo.

- (26) S obzirom na to da ciljeve ove Direktive, odnosno utvrđivanje jedinstvenih pravila o okviru za oporavak i sanaciju ne mogu dostatno ostvariti države članice, nego se zbog opsega aktivnosti oni na bolji način mogu ostvariti na razini Unije, Unija može donijeti mjere u skladu s načelom supsidijarnosti utvrđenim u članku 5. Ugovora o Europskoj uniji. U skladu s načelom proporcionalnosti utvrđenim u tom članku, ova Direktiva ne prelazi ono što je potrebno za ostvarivanje tih ciljeva.
- (27) Kako bi države članice imale dovoljno vremena za prenošenje i primjenu ove Direktive u svoje nacionalno pravo, trebalo bi im omogućiti rok za prenošenje od osamnaest mjeseci od dana njezina stupanja na snagu. Međutim, odredbe o javnoj objavi trebale bi se primjenjivati od 1. siječnja 2024. kako bi se osiguralo da institucijama širom Unije bude dopušteno odgovarajuće razdoblje za postizanje tražene razine MREL-a na ispravan način.

DONIJELI SU OVU DIREKTIVU:

Članak 1.

Izmjene Direktive 2014/59/EU

- (2) U članku 2. stavku 1. točkama 70. i 71., članku 36. stavku 4. točki (d), članku 37. stavku 10. točki (a), članku 44. stavcima 3. i 4., članku 44. stavku 5. točki (a), članku 46., članku 47. stavku 1. točki (b) podtočki ii., članku 48., članku 63. stavku 1. točkama (e), (f) i (j), članku 66. stavku 4. i odjeljku B Priloga točkama (6) i (17), „prihvatljive obveze” zamjenjuje se s „obveze prihvatljive za bail-in”.
- (3) U članku 2. stavku 1. dodaje se sljedeća točka:
- „(71.a) „prihvatljive obveze” znači obveze prihvatljive za bail-in koje ispunjavaju, prema potrebi, uvjete iz članka 45.b ili članka 45.g stavka 3. točke (a).”

(4) U članku 2. stavku 1. dodaju se sljedeće točke 83.a, 83.b i 83.c:

(83.a) „subjekt u sanaciji” znači:

- (a) subjekt s poslovnim nastanom u Uniji za koji sanacijsko tijelo u skladu s člankom 12. odredi da je subjekt u odnosu na koji se primjenjuju mjere sanacije iz plana sanacije; ili
- (b) institucija koja nije dio grupe koja podliježe konsolidiranom nadzoru na temelju članaka 111. i 112. Direktive 2013/36/EU u odnosu na koju se primjenjuju mjere sanacije iz plana sanacije predviđenog člankom 10.

(83.b) „grupa u sanaciji” znači:

- (a) subjekt u sanaciji i njegova društva kćeri koja sama po sebi nisu:
 - i. subjekti u sanaciji; ili
 - ii. društva kćeri drugih subjekata u sanaciji; ili
 - iii. subjekti koji imaju poslovni nastan u trećoj zemlji te nisu uključeni u grupu u sanaciji u skladu s planom sanacije i njihova društva kćeri;
- (b) kreditne institucije koje su povezane sa središnjim tijelom, središnje tijelo i svaka institucija pod nadzorom središnjeg tijela ako je jedan od tih subjekata subjekt u sanaciji.

(83.c) „globalna sistemski važna institucija” (GSV institucija) znači GSV institucija kako je definirana člankom 4. stavkom 1. točkom (132) Uredbe (EU) br. 575/2013;”

(4a) U članku 10. stavku 6. umeće se sljedeći podstavak:

„Planovi sanacije preispituju se prema potrebi nakon provedbe mjera sanacije ili vršenja ovlasti iz članka 59.

Pri određivanju rokova iz članka 10. stavka 7. točaka (o) i (p) sanacijsko tijelo uzima u obzir rok za usklađivanje sa zahtjevom iz članka 104.b Direktive 2013/36/EU.”

(4b) U članku 10. stavku 7. točka (o) zamjenjuje se sljedećim:

„(o) zahtjev iz članaka 45.g i 45.f i rok za postizanje te razine, prema potrebi;”

(4c) U članku 10. stavku 7. točka (p) zamjenjuje se sljedećim:

„(p) ako sanacijsko tijelo primjenjuje članak 45.b stavak 3., rok za usklađivanje subjekta u sanaciji.”

(4d) U članku 10. stavku 7. umeće se sljedeći podstavak:

„Pri određivanju rokova iz točaka (o) i (p) prvog podstavka, planom sanacije osigurava se da rokovi budu primjereni te da se njima uzima u obzir:

- i. raširenost depozita i nepostojanje dužničkih instrumenata u modelu financiranja;
- ii. ograničen pristup prihvatljivih obveza tržištima kapitala;
- iii. oslanjanje na redovni osnovni kapital kako bi se ispunio zahtjev iz članka 45.f.”

(5) U članku 12. stavak 1. zamjenjuje se sljedećim:

„1. Države članice osiguravaju da sanacijska tijela za grupu, zajedno sa sanacijskim tijelima za društva kćeri i nakon savjetovanja sa sanacijskim tijelima za značajne podružnice u onoj mjeri u kojoj je to važno za značajnu podružnicu, izrađuju planove sanacije grupe. U planu sanacije grupe određene su mjere koje se trebaju poduzeti u pogledu:

(a) matičnog društva u Uniji;

(b) društava kćeri koja su dio grupe i koja su smještena u Uniji;

(c) subjekata iz članka 1. stavka 1. točaka (c) i (d); i

(d) podložno glavi VI., društava kćeri koja su dio grupe i koja su smještena izvan Unije.

U skladu s mjerama iz prvog podstavka planom sanacije za svaku se grupu utvrđuje sljedeće:

(a) subjekti u sanaciji;

(b) grupe u sanaciji.”.

(6) U članku 12. stavku 3. točke (a) i (b) zamjenjuju se sljedećim:

a) navodi mjere sanacije predviđene za subjekte u sanaciji u scenarijima iz članka 10.

stavka 3. i posljedice tih mjera sanacije na druge subjekte grupe iz članka 1. stavka 1.

točaka (b), (c) i (d), na matično društvo i institucije kćeri;

b) preispituje razmjer u kojem se instrumenti sanacije i sanacijske ovlasti mogu koordinirano primijeniti i provesti na subjekte u sanaciji s poslovnim nastanom u Uniji, uključujući mjere kojima se trećoj strani olakšava kupnja cjelokupne grupe ili zasebnih linija poslovanja ili aktivnosti koje provodi određeni broj subjekata grupe ili pojedinih subjekata grupe ili grupa u sanaciji te utvrđuje sve moguće prepreke koordiniranoj sanaciji;”.

(7) U članku 12. stavku 3. točka (e) zamjenjuje se sljedećim:

„(e) navodi sve dodatne mjere koje nisu navedene u ovoj Direktivi, a koje relevantna sanacijska tijela namjeravaju provesti u odnosu na subjekte unutar grupe u sanaciji;”.

(8) U članku 12. stavku 3. dodaje se sljedeća točka (a1.):

ako se grupa sastoji od više od jedne grupe u sanaciji, navodi mjere sanacije predviđene u odnosu na subjekte u sanaciji svake grupe u sanaciji te posljedice tih na mjera na:

- i. druge subjekte grupe koji su dio iste grupe u sanaciji;
- ii. druge grupe u sanaciji.”.

(9) U članku 13. stavku 4. nakon prvog podstavka dodaje se sljedeći podstavak:

„Ako se grupa sastoji od više od jedne grupe u sanaciji, mjere sanacije iz članka 12. stavka 3. točke (a1.) uključuju se u zajedničku odluku kako je navedeno u prvom podstavku.”.

(10) U članku 13. stavku 6. prvi podstavak zamjenjuje se sljedećim:

„Ako sanacijska tijela ne donesu zajedničku odluku u roku od četiri mjeseca, svako sanacijsko tijelo nadležno za društvo kćer koje se ne slaže s planom sanacije za grupu donosi vlastitu odluku te prema potrebi određuje subjekt u sanaciji i izrađuje i primjenjuje plan sanacije za grupu u sanaciji koja se sastoji od subjekata u njegovoj nadležnosti. Svaka od pojedinih odluka o neslaganju sa sanacijskim tijelima detaljno je obrazložena, navodi razloge neslaganja s predloženim planom sanacije grupe i njome se uzimaju u obzir mišljenja i ograde drugih sanacijskih tijela i nadležnih tijela. Svako sanacijsko tijelo o svojoj odluci obavješćuje ostale članove sanacijskog kolegija.”.

(11) U članku 16. stavku 1. drugi podstavak zamjenjuje se sljedećim:

„Smatra se da je grupu moguće sanirati ako je izvediva i vjerojatna likvidacija subjekata grupe koju sanacijsko tijelo provodi u redovnom postupku u slučaju nesolventnosti ili sanacija te grupe koju sanacijsko tijelo provodi primjenom instrumenata sanacije i sanacijskih ovlasti na subjekte u sanaciji te grupe, pritom izbjegavajući što je više moguće bilo kakve znatne štetne posljedice na financijske sustave, među ostalim u okolnostima šire financijske nestabilnosti ili zbog događanja na razini cijelog sustava, u državama članicama u kojima su smješteni subjekti grupe ili podružnice, u drugim državama članicama odnosno u Uniji te s ciljem osiguravanja kontinuiteta ključnih funkcija koje ti subjekti grupe obavljaju, ako se pravodobno mogu jednostavno odvojiti ili drugim načinima. Sanacijska tijela za grupu pravodobno obavješćuju EBA-u svaki put kad se smatra da grupu nije moguće sanirati.”

(12) U članku 16. dodaje se sljedeći stavak 4.:

„Države članice osiguravaju da, ako je grupa sastavljena od više od jedne grupe u sanaciji, tijela iz stavka 1. procjenjuju mogućnost sanacije svake grupe u sanaciji u skladu s ovim člankom.

Procjena iz prvog podstavka provodi se uz procjenu mogućnosti sanacije cijele grupe i vrši prema postupku odlučivanja utvrđenom u članku 13.”.

(12a) Iza članka 16. umeće se novi članak 16.a:

„Članak 16.a

Ovlast zabrane određenih raspodjela

- (1) Ako subjekt istodobno ispunjava zahtjev za kombinirani zaštitni sloj iz članka 128. točke (6) Direktive 2013/36/EU i članka 141.a stavka 1. točaka (a), (b) i (c) Direktive 2013/36/EU, ali ne ispunjava zahtjev za kombinirani zaštitni sloj iz članka 128. točke (6) Direktive 2013/36/EU i istodobno

- i. zahtjeve iz članka 92.a Uredbe (EU) br. 575/2013 i
- ii. zahtjeve iz članaka 45.c i 45.d izračunane u skladu s člankom 45. stavkom 2. točkom (a) ove Direktive,

sanacijsko tijelo tog subjekta ima ovlast subjektu zabraniti raspodjelu, u skladu s uvjetima iz stavaka 2. i 3., više od najvećeg raspodjeljivog iznosa u odnosu na minimalni zahtjev za regulatorni kapital i prihvatljive obveze („M-MDA”) izračunan u skladu sa stavkom 4., s pomoću neke od sljedećih mjera:

- (a) vršenje raspodjele u vezi s redovnim osnovnim kapitalom;
- (b) stvaranje obveze isplate varijabilnih primitaka ili diskrecijskih mirovinskih pogodnosti ili isplate varijabilnog primitka ako je obveza plaćanja nastala u trenutku kada subjekt nije ispunjavao zahtjev za kombinirani zaštitni sloj;
- (c) provođenje plaćanja po instrumentima dodatnog osnovnog kapitala.

Ako se subjekt nalazi u situaciji iz podstavka 1., odmah o kršenju obavještuje sanacijsko tijelo.

(2) U situaciji iz stavka 1. sanacijsko tijelo subjekta, nakon savjetovanja s nadležnim tijelom, bez nepotrebne odgode procjenjuje hoće li izvršiti ovlast iz stavka 1. uzimajući u obzir sljedeće elemente:

- (a) razlog, trajanje i opseg kršenja te njegov utjecaj na mogućnost sanacije;
- (b) razvoj financijske situacije subjekta i mogućnost da bi u doglednoj budućnosti mogao ispuniti uvjet iz članka 32. stavka 1. točke (a);
- (c) mogućnost da će subjekt moći osigurati usklađenost sa zahtjevima iz stavka 1. u razumnom roku;
- (d) ako subjekt nije u mogućnosti zamijeniti obveze koje više ne ispunjavaju kriterije prihvatljivosti ili dospijeća iz članaka 72.b i 72.c Uredbe (EU) br. 575/2013, članka 45.b ili članka 45.g stavka 3., je li ta nemogućnost idiosinkrastična ili je uvjetovana smetnjama na razini tržišta;
- (e) ako je vršenje ovlasti iz stavka 1. najprikladnije i najproporcionalnije sredstvo za rješavanje situacije institucija na temelju njezina mogućeg utjecaja na financijske uvjete i na mogućnost sanacije dotičnog subjekta.

Sanacijsko tijelo ponovno procjenjuje potrebu vršenja ovlasti iz stavka 1. barem jedanput mjesečno tijekom trajanja kršenja, dok god je subjekt u situaciji iz stavka 1.

(3) Ako sanacijsko tijelo procijeni da se subjekt još uvijek nalazi u situaciji iz stavka 1. šest mjeseci nakon što je izviješćeno o takvoj situaciji, sanacijsko tijelo, nakon savjetovanja sa nadležnim tijelom, izvršava ovlast iz stavka 1., osim ako sanacijsko tijelo procijeni da su ispunjena barem dva od sljedećih uvjeta:

- i. kršenje je nastalo zbog ozbiljnih smetnji u funkcioniraju financijskih tržišta, što dovodi do široko rasprostranjenog stresa financijskih tržišta u više segmenata financijskih tržišta;
- ii. smetnje iz točke i. za posljedicu imaju povećanu volatilnost cijena instrumenata regulatornog kapitala i prihvatljivih obveza subjekta ili povećane troškove subjekta, a usto dovode i do punog ili djelomičnog zatvaranja tržišta čime se subjektu onemogućuje izdavanje instrumenata regulatornog kapitala i prihvatljivih obveza na tržištima;
- iii. zatvaranje tržišta iz točke ii. utvrđuje se ne samo za dotični subjekt, nego i za nekoliko drugih subjekata;
- iv. smetnjama iz točke i. onemogućuje se dotičnom subjektu izdavanje instrumenata regulatornog kapitala i prihvatljivih obveza u obujmu koji je dovoljan za ispravljanje kršenja;
- v. izvršavanje ovlasti iz stavka 1. dovodi do negativnih učinaka prelijevanja za dio bankovnog sektora koji može ugroziti financijsku stabilnost.

Ako se primjenjuje izuzeće iz prethodnog podstavka, sanacijsko tijelo o svojoj odluci obavješćuje nadležno tijelo i u pisanom obliku objašnjava svoju procjenu.

Sanacijsko tijelo jedanput mjesečno ponavlja svoju procjenu uvjeta iz prethodnog podstavka kako bi procijenilo može li se primijeniti izuzeće.

(4) „M-MDA” izračunava se tako da se zbroj izračunan u skladu sa stavkom 5. množi faktorom određenim u skladu sa stavkom 6. „M-MDA” umanjuje se bilo kojom mjerom iz stavka 1. točaka (a), (b) ili (c).

(5) Zbroj koji se množi u skladu sa stavkom 4. sastoji se od:

- (a) dobiti tekuće godine ostvarene tijekom poslovne godine koja nije uključena u redovni osnovni kapital u skladu s člankom 26. stavkom 2. Uredbe (EU) br. 575/2013 umanjeno za raspodjelu dobiti ili plaćanja u vezi s radnjama iz ovog članka stavka 1. točaka (a), (b) ili (c);

uvećano za

- (b) dobit tekuće godine ostvarenu na kraju poslovne godine koja nije uključena u redovni osnovni kapital u skladu s člankom 26. stavkom 2. Uredbe (EU) br. 575/2013 umanjeno za raspodjelu dobiti ili plaćanja u vezi s radnjama iz ovog članka stavka 1. točaka (a), (b) ili (c);

umanjeno za

- (c) iznose koji bi se plaćali na osnovi poreza ako bi se stavke iz točaka (a) i (b) ovog stavka zadržale.

(6) Faktor se određuje na sljedeći način:

- (a) ako redovni osnovni kapital koji održava institucija, a koji se ne upotrebljava za ispunjavanje kapitalnih zahtjeva iz članka 92. a Uredbe (EU) br. 575/2013 i članaka 45.c i 45.d ove Direktive, iskazan kao postotni udio ukupnog iznosa izloženosti riziku izračunanog u skladu s člankom 92. stavkom 3. Uredbe (EU) br. 575/2013, spada u prvi (odnosno najniži) kvartil distribucije zahtjeva za kombinirani zaštitni sloj, faktor iznosi 0;

- (b) ako redovni osnovni kapital koji održava institucija, a koji se ne upotrebljava za ispunjavanje nijednog od kapitalnih zahtjeva iz članka 92.a Uredbe (EU) br. 575/2013 i članaka 45.c i 45.d ove Direktive, iskazan kao postotni udio ukupnog iznosa izloženosti riziku izračunanog u skladu s člankom 92. stavkom 3. Uredbe (EU) br. 575/2013, spada u drugi kvartil distribucije zahtjeva za kombinirani zaštitni sloj, faktor iznosi 0,2;
- (c) ako redovni osnovni kapital koji održava institucija, a koji se ne upotrebljava za ispunjavanje kapitalnih zahtjeva iz članka 92.a Uredbe (EU) br. 575/2013 i članaka 45.c i 45.d ove Direktive, iskazan kao postotni udio ukupnog iznosa izloženosti riziku izračunanog u skladu s člankom 92. stavkom 3. Uredbe (EU) br. 575/2013, spada u treći kvartil distribucije zahtjeva za kombinirani zaštitni sloj, faktor iznosi 0,4;
- (d) ako redovni osnovni kapital koji održava institucija, a koji se ne upotrebljava za ispunjavanje kapitalnih zahtjeva iz članka 92. a Uredbe (EU) br. 575/2013, i članaka 45.c i 45.d ove Direktive iskazan kao postotni udio ukupnog iznosa izloženosti riziku izračunanog u skladu s člankom 92. stavkom 3. Uredbe (EU) br. 575/2013, spada u četvrti (odnosno najviši) kvartil distribucije zahtjeva za kombinirani zaštitni sloj, faktor iznosi 0,6;

Donje i gornje granice svakog kvartila distribucije zahtjeva za kombinirani zaštitni sloj izračunavaju se na sljedeći način:

$$\text{Lower bound of quartile} = \frac{\text{Combined buffer requirement}}{4} \times (Qn - 1)$$

$$\text{Upper bound of quartile} = \frac{\text{Combined buffer requirement}}{4} \times Qn$$

„Q_n” označuje redni broj dotičnog kvartila distribucije.”

(12aa) U članku 17. riječ „institucija” zamjenjuje se riječju „subjekt”;

(13) U članku 17. stavku 3. dodaje se sljedeći podstavak:

„Subjekt u roku od dva tjedna od primitka obavijesti u skladu sa stavkom 1. predlaže sanacijskom tijelu moguće mjere i njihov rok kako bi se osiguralo da institucija ispunjava uvjete iz članka 45.f ili 45.g i zahtjev iz članka 128. točke (6) Direktive 2013/36/EU ako postoji značajna prepreka mogućnostima sanacije zbog sljedećeg:

(a) subjekt istodobno ispunjava zahtjev za kombinirani zaštitni sloj iz članka 128. točke (6) Direktive 2013/36/EU i članka 141.a stavka 1. točaka (a), (b) i (c) Direktive 2013/36/EU, ali istodobno ne ispunjava zahtjev za kombinirani zaštitni sloj iz članka 128. točke (6) Direktive 2013/36/EU i zahtjeve iz članka 92.a Uredbe (EU) br. 575/2013 ili zahtjeve iz članka 45.c i 45.d izračunane u skladu s člankom 45. stavkom 2. točkom (a) ove Direktive; ili

(b) subjekt ne ispunjava zahtjeve iz članka 92.a i 494. Uredbe (EU) br. 575/2013 ili zahtjeve iz članka 45.c i 45.d.

Pri određivanju roka za provedbu predloženih mjera uzimaju se u obzir razlozi koji su uzrokovali dotičnu prepreku. Sanacijsko tijelo, nakon savjetovanja s nadležnim tijelom, procjenjuje jesu li te mjere učinkovite za rješavanje ili uklanjanje dotične značajne prepreke.”

(14) U članku 17. stavku 5. umeće se sljedeća točka (h1.):

„(h1.) zahtijevati od institucije ili subjekta iz članka 1. stavka 1. točaka (b), (c) ili (d) da dostavi plan za ponovno usklađivanje s člancima 45.f ili 45.g izraženo kao ukupan iznos izloženosti riziku izračunan u skladu s člankom 92. stavkom 3. Uredbe (EU) br. 575/2013 i, prema potrebi, sa zahtjevom iz članka 128. točke (6) Direktive 2013/36/EU i sa zahtjevima iz članaka 45.f ili 45.g izraženo kao postotak ukupnog iznosa izloženosti iz članaka 429. i 429.a Uredbe (EU) br. 575/2013;”.

(15) U članku 17. stavku 5. umeće se sljedeća točka (j1.):

„(j1.) zahtijevati od institucije ili subjekta iz članka 1. stavka 1. točke (b), (c) ili (d) da promijene profil dospijuća instrumenata regulatornoga kapitala, nakon što su dobili suglasnost nadležnoga tijela, i prihvatljivih obveza iz članka 45.b ili stavki iz članka 45.b stavka 3. točaka (a) i (b) kako bi se osiguralo kontinuirano pridržavanje članaka 45.f ili 45.g.”.

(16) U članku 17. stavku 5. točkama (i) i (j) izraz „iz članka 45.” zamjenjuje se izrazom „iz članaka 45.f i 45.g”.

(17) U članku 18. stavci od 1. do 7. zamjenjuju se sljedećim:

1. Sanacijska tijela za grupu zajedno sa sanacijskim tijelima za društva kćeri, nakon savjetovanja s kolegijem nadzornih tijela i sanacijskim tijelima jurisdikcija u kojima se nalaze značajne podružnice, razmatraju unutar sanacijskog kolegija, u onoj mjeri u kojoj je to važno za značajnu podružnicu, procjenu koja se zahtijeva člankom 16. i poduzimaju sve razumne korake za postizanje zajedničke odluke o primjeni mjera određenih u skladu s člankom 17. stavkom 4. u odnosu na sve subjekte u sanaciji i njihova društva kćeri koja su subjekti iz članka 1. stavka 1. i koji su dio grupe.

2. Sanacijsko tijelo za grupu, u suradnji s konsolidirajućim nadzornim tijelom i EBA-om u skladu s člankom 25. stavkom 1. Uredbe (EU) br. 1093/2010, priprema i podnosi izvješće matičnom društvu u Uniji i sanacijskim tijelima za društva kćeri, koji ga dostavljaju društvima kćeri pod njihovim nadzorom i sanacijskim tijelima jurisdikcija u kojima se nalaze značajne podružnice. Izvješće se priprema nakon savjetovanja s nadležnim tijelima te se u njemu analiziraju značajne prepreke učinkovitoj primjeni instrumenata sanacije i izvršavanju sanacijskih ovlasti u odnosu na grupu i na grupe u sanaciji ako se grupa sastoji od više od jedne grupe u sanaciji. U izvješću se razmatra utjecaj na model poslovanja institucije te preporučuju sve razmjerne i ciljane mjere koje su, prema mišljenju tijela, potrebne i odgovarajuće za uklanjanje tih prepreka.

Ako je prepreka mogućnosti sanacije grupe povezana sa situacijom subjekta grupe iz članka 17. stavka 3. drugog podstavka, sanacijsko tijelo za grupu o svojoj procjeni te prepreke obavješćuje matično društvo u Uniji nakon savjetovanja sa sanacijskim tijelom subjekta u sanaciji i sanacijskim tijelima njegovih institucija kćeri.

3. U roku od četiri mjeseca od datuma primitka izvješća matično društvo u Uniji može se očitovati i predložiti sanacijskom tijelu za grupu alternativne mjere kako bi se uklonile prepreke navedene u izvješću.

Ako su te prepreke povezane sa situacijom subjekta grupe iz članka 17. stavka 3. drugog podstavka, matično društvo u Uniji u roku od dva tjedna od datuma primitka obavijesti u skladu sa stavkom 2. sanacijskom tijelu za grupu predlaže moguće mjere i njihov rok kako bi se osiguralo da subjekt grupe ispunjava uvjete iz članka 45.f ili 45.g izražene kao ukupni iznos izloženosti riziku izračunan u skladu s člankom 92. stavkom 3. Uredbe (EU) br. 575/2013 i, prema potrebi, zahtjev iz članka 128. točke (6) Direktive 2013/36/EU te zahtjeve iz članaka 45.f i 45.g, izražene kao postotak ukupne mjere izloženosti iz članaka 429. i 429.a Uredbe (EU) br. 575/2013.

Pri određivanju roka za provedbu predloženih mjera uzimaju se u obzir razlozi koji su uzrokovali dotičnu prepreku. Sanacijsko tijelo, nakon savjetovanja s nadležnim tijelom, procjenjuje jesu li te mjere učinkovite za rješavanje ili uklanjanje dotične značajne prepreke.

4. Sanacijsko tijelo za grupu o svakoj mjeri koju predloži matično društvo u Uniji obavješćuje konsolidirajuće nadzorno tijelo, EBA-u, sanacijska tijela za društva kćeri i sanacijska tijela jurisdikcija u kojima se nalaze značajne podružnice u onoj mjeri u kojoj je to važno za značajnu podružnicu. Sanacijska tijela za grupu i sanacijska tijela za društva kćeri, nakon savjetovanja s nadležnim tijelima i sanacijskim tijelima jurisdikcija u kojima se nalaze značajne podružnice, čine sve što je u njihovoj moći da donesu zajedničku odluku unutar sanacijskog kolegija koja se tiče određivanja bitnih prepreka i, ako je to potrebno, procjene mjera koje je predložilo matično društvo u Uniji i mjera koje tijela zatraže u svrhu rješavanja ili uklanjanja prepreka, kojom se uzima u obzir mogući utjecaj mjera u svim državama članicama u kojima grupa djeluje.

5. Zajednička odluka donosi se u roku od četiri mjeseca od podnošenja svakog očitovanja matičnog društva u Uniji. Ako matično društvo u Uniji nije podnijelo nikakvo očitovanje zajednička odluka donosi se u roku od jednog mjeseca nakon isteka četveromjesečnog razdoblja iz stavka 3.

Zajednička odluka o prepreci mogućnosti sanacije povezanoj sa situacijom iz članka 17. stavka 3. drugog podstavka donosi se u roku od dva tjedna od podnošenja očitovanja matičnog društva u Uniji u skladu sa stavkom 3.

Zajednička je odluka obrazložena i navedena u dokumentu koji sanacijsko tijelo za grupu dostavlja matičnom društvu u Uniji.

Na zahtjev sanacijskog tijela EBA može pomoći sanacijskim tijelima u postizanju zajedničke odluke u skladu s člankom 31. točkom (c) Uredbe (EU) br. 1093/2010.

6. Ako se zajednička odluka ne donese u roku iz stavka 5., sanacijsko tijelo za grupu nakon savjetovanja sa sanacijskim tijelima subjekata u sanaciji, ako su različita, donosi vlastitu odluku o odgovarajućim mjerama koje treba poduzeti u skladu s člankom 17. stavkom 4. na razini grupe. Odluka je potpuno obrazložena i vodi računa o mišljenjima i ogradama drugih sanacijskih tijela. Sanacijsko tijelo za grupu odluku dostavlja matičnom društvu u Uniji.

Ako je na kraju relevantnog razdoblja iz stavka 5. bilo koje sanacijsko tijelo uputilo predmet naveden u stavku 9. ovog članka EBA-i u skladu s člankom 19. Uredbe (EU) br. 1093/2010, sanacijsko tijelo za grupu odgađa svoju odluku i čeka bilo kakvu odluku koju EBA može donijeti skladu s člankom 19. stavkom 3. te Uredbe te donosi svoju odluku u skladu s odlukom EBA-e. Relevantno razdoblje iz stavka 5. smatra se rokom za mirenje za potrebe te Uredbe. EBA svoju odluku donosi u roku od jednog mjeseca. Predmet se ne upućuje EBA-i nakon isteka relevantnog razdoblja iz stavka 5. ili nakon što je donesena zajednička odluka. Ako EBA ne donese odluku, primjenjuje se odluka sanacijskog tijela za grupu.

6.a Ako se zajednička odluka ne donese u roku iz stavka 5., sanacijsko tijelo dotičnog subjekta u sanaciji donosi vlastitu odluku o odgovarajućim mjerama koje treba poduzeti u skladu s člankom 17. stavkom 4. na razini grupe u sanaciji.

Odluka je u cijelosti obrazložena i njome se uzimaju obzir mišljenja i ograde sanacijskih tijela drugih subjekata iste grupe u sanaciji i sanacijskog tijela za grupu. Relevantna sanacijska tijela odluku dostavljaju subjektu u sanaciji.

Ako je na kraju relevantnog razdoblja iz stavka 5. bilo koje sanacijsko tijelo uputilo predmet iz stavka 9. ovog članka EBA-i u skladu s člankom 19. Uredbe (EU) br. 1093/2010, sanacijsko tijelo subjekta u sanaciji odgađa svoju odluku i čeka bilo kakvu odluku koju EBA može donijeti skladu s člankom 19. stavkom 3. te Uredbe te donosi svoju odluku u skladu s odlukom EBA-e. Relevantno razdoblje iz stavka 5. smatra se rokom za mirenje za potrebe te Uredbe. EBA svoju odluku donosi u roku od jednog mjeseca. Predmet se ne upućuje EBA-i nakon isteka relevantnog razdoblja iz stavka 5. ili nakon što je donesena zajednička odluka. Ako EBA ne donese odluku, primjenjuje se odluka sanacijskog tijela za subjekt u sanaciji.

7. Ako se ne donese zajednička odluka, sanacijska tijela za društva kćeri koja nisu subjekti u sanaciji donose vlastite odluke o odgovarajućim mjerama koje društva kćeri trebaju pojedinačno donijeti u skladu s člankom 17. stavkom 4. Odluka je potpuno obrazložena i vodi računa o mišljenjima i ogradama drugih sanacijskih tijela. Odluka se dostavlja društvu kćeri i dotičnom subjektu u sanaciji, sanacijskom tijelu subjekta u sanaciji i, ako su različita, sanacijskom tijelu za grupu.

Ako je na kraju relevantnog razdoblja iz stavka 5. bilo koje sanacijsko tijelo uputilo predmet naveden u stavku 9. ovog članka EBA-i u skladu s člankom 19. Uredbe (EU) br. 1093/2010, sanacijsko tijelo za društvo kćer odgađa svoju odluku i čeka bilo kakvu odluku koju EBA može donijeti skladu s člankom 19. stavkom 3. te Uredbe te donosi svoju odluku u skladu s odlukom EBA-e. Relevantno razdoblje iz stavka 5. smatra se rokom za mirenje za potrebe te Uredbe. EBA svoju odluku donosi u roku od jednog mjeseca. Predmet se ne upućuje EBA-i nakon isteka relevantnog razdoblja iz stavka 5. ili nakon što je donesena zajednička odluka. Ako EBA ne donese odluku, primjenjuje se odluka sanacijskog tijela za društvo kćer.”.

(20) U članku 32. stavku 1. točka (b) zamjenjuje se sljedećim:

„(b) uzimajući u obzir vrijeme i druge relevantne okolnosti, nije razumno očekivati da bi druge alternativne mjere privatnog sektora, uključujući mjere institucionalnog sustava zaštite, ili nadzorne mjere, uključujući mjere rane intervencije ili otpis ili konverziju relevantnih instrumenata kapitala ili prihvatljivih obveza iz članka 45.g. stavka 3. točke (a) u skladu s člankom 59. stavkom 2., poduzete u pogledu institucije spriječile njezinu propast u razumnom vremenskom okviru;”.

(20a) Umeće se sljedeći članak 32.a:

„Članak 32.a

Uvjeti za sanaciju kreditnih institucija stalno povezanih sa središnjim tijelom

Države članice osiguravaju da sanacijska tijela mogu poduzeti mjeru sanacije s u odnosu na središnje tijelo i sve povezane kreditne institucije kada središnje tijelo i povezane kreditne institucije u cjelini ispunjavaju uvjete iz članka 32. stavka 1.”

(21) U članku 33. stavci 2., 3. i 4. zamjenjuju se sljedećim:

„2. „Države članice osiguravaju da sanacijska tijela poduzimaju mjere sanacije u vezi sa subjektom iz članka 1. stavka 1. točke (c) ili (d) ako taj subjekt ispunjava uvjete iz članka 32. stavka 1.

3. Ako su institucije kćeri mješovitog holdinga u posrednom ili neposrednom vlasništvu posredničkog financijskog holdinga, planom sanacije osigurava se da se posrednički financijski holding odredi kao subjekt u sanaciji, a države članice osiguravaju da se mjere sanacije za potrebe sanacije grupe donose u odnosu na posrednički financijski holding. Države članice osiguravaju da sanacijska tijela ne poduzimaju mjere sanacije za potrebe sanacije grupe u odnosu na mješoviti holding.

4. Podložno stavku 3. ovog članka i neovisno o činjenici da subjekt iz članka 1. stavka 1. točke (c) ili (d) ne ispunjava uvjete iz članka 32. stavka 1., sanacijska tijela mogu poduzeti mjere sanacije u vezi sa subjektom iz članka 1. stavka 1. točke (c) ili (d) ako su ispunjeni svi sljedeći uvjeti:

(a) subjekt je subjekt u sanaciji;

(b) jedno ili više društava kćeri tog subjekta koja jesu institucije, ali ne i subjekti u sanaciji ispunjavaju uvjete iz članka 32. stavka 1.;

(c) imovina i obveze tih društava kćeri takve su da njihova propast prijeti grupi u sanaciji u cjelini, a mjere sanacije u odnosu na subjekt iz članka 1. stavka 1. točke (c) ili (d) nužne su za ili sanaciju takvih društava kćeri koje su institucije ili za sanaciju relevantne grupe u sanaciji u cjelini.”.

(21a) Umeće se sljedeći članak 33.a:

„Članak 33.a

Ovlast za suspenziju određenih obveza

1. Države članice utvrđuju da njihova sanacijska tijela imaju ovlast suspendirati obveze plaćanja ili isporuke u kojima sudjeluje institucija ili subjekt iz članka 1. stavka 1. točaka (b), (c) ili (d) ako sanacijsko tijelo, nakon što se utvrdi da institucija propada ili će vjerojatno propasti u skladu s člankom 32. stavkom 1. točkom (a), odluči da je izvršavanje ovlasti suspenzije potrebno kako bi se izbjeglo daljnje pogoršanje financijskih uvjeta institucije ili subjekta iz članka 1. stavka 1. točaka (b), (c) ili (d) ili odredilo da su uvjeti iz članka 32. stavka 1. točaka (b) i (c) ispunjeni ili odabralo najprikladnije instrumente sanacije.

Odluku o izvršavanju ovlasti suspenzije kako bi se izbjeglo daljnje pogoršanje financijskih uvjeta institucije ili odredilo da su uvjeti iz članka 32. stavka 1. točaka (b) i (c) ispunjeni donosi sanacijsko tijelo nakon savjetovanja s nadležnim tijelom koje pravodobno odgovara na savjetovanje kako bi se izbjegli privremeni likvidnosni odljevi.

2. Bilo koja suspenzija u skladu sa stavkom 1. ne primjenjuje se na obveze plaćanja i isporuke prema sustavima ili operaterima sustava određenima za potrebe Direktive 98/26/EZ, središnjim drugim ugovornim stranama i središnjim drugim ugovornim stranama trećih zemalja koje je ESMA priznala na temelju članka 25. Uredbe (EU) br. 648/2012 te prema središnjim bankama.

Sanacijska tijela imaju ovlast suspenzije obveza plaćanja ili isporuke i određivanja opsega te ovlasti ovisno o potrebama konkretnog slučaja. Sanacijska tijela posebno pažljivo procjenjuju prikladnost produljenja suspenzije na prihvatljive depozite u skladu s definicijom iz članka 2. stavka 1. točke 2. Direktive 2014/49/EU, posebno na osigurane depozite koje drže fizičke osobe i mikropoduzeća te mala i srednja poduzeća.

Pri izvršavanju ovlasti suspenzije obveza plaćanja ili isporuke u odnosu na prihvatljive depozite, sanacijska tijela mogu odlučiti da deponenti imaju pristup odgovarajućem dnevnom iznosu.

3. Razdoblje suspenzije na temelju stavka 1. jest najkraće moguće i ne prelazi minimalno razdoblje koje sanacijsko tijelo smatra apsolutno potrebnim u svrhe iz stavka 1. ovog članka te u svakom slučaju ne traje dulje od razdoblja od objave obavijesti o suspenziji na temelju stavka 7. do ponoći u državi članici sanacijskog tijela institucije ili subjekta na kraju radnog dana nakon te objave.

4. Pri izvršavanju ovlasti iz ovog članka sanacijska tijela uzimaju u obzir učinak koji bi izvršavanje te ovlasti moglo imati na uredno funkcioniranje financijskih tržišta i razmatraju postojeća nacionalna pravila, kao i nadzorne i sudske ovlasti s ciljem očuvanja prava vjerovnika i jednakog postupanja prema njima u postupcima u slučaju nesolventnosti. Sanacijska tijela posebno uzimaju u obzir moguću primjenu nacionalnih postupaka u slučaju nesolventnosti na instituciju ili subjekt zbog utvrđivanja u članku 32. stavku 1. točki (b) te poduzimaju mjere koje smatraju prikladnima kako bi se osigurala odgovarajuća koordinacija s nacionalnim upravnim ili pravosudnim tijelima.

5. Ako su obveze plaćanja ili isporuke institucije prema ugovoru suspendirane u skladu sa stavkom 1., obveze plaćanja ili isporuke drugih ugovornih strana te institucije prema tom ugovoru suspendiraju se za isto razdoblje.

6. Obveza plaćanja ili isporuke koja bi dospijevala tijekom razdoblja suspenzije iz stavka 1. dospijeva odmah nakon isteka tog razdoblja.

7. Države članice osiguravaju da sanacijska tijela bez odgode obavješćuju instituciju ili subjekt iz članka 1. stavka 1. točaka (b), (c) ili (d) i tijela iz članka 83. stavka 2. točaka od (a) do (h) kada izvršavaju ovlast suspenzije određenih obveza nakon što se utvrdi da institucija propada ili će vjerojatno propasti u skladu s člankom 32. stavkom 1. točkom (a) i prije donošenja odluke o sanaciji.

Sanacijsko tijelo objavljuje ili osigurava objavu kopije naloga ili instrumenta kojim se suspendiraju obveze u okviru ovog članka te uvjete i razdoblje suspenzije na načine iz članka 83. stavka 4.”

8. Ovim člankom ne dovode se u pitanje odredbe nacionalnog prava država članica kojima se dodjeljuje ovlast suspenzije obveza plaćanja ili isporuke prije utvrđivanja u skladu s člankom 32. stavkom 1. točkom (a) da institucija propada ili će vjerojatno propasti ili koje se primjenjuju na institucije koje će se likvidirati u okviru redovnog postupka u slučaju nesolventnosti i koje prelaze područje primjene i trajanje predviđeno ovim člankom. Takve ovlasti vrše se u skladu s područjem primjene, trajanjem i uvjetima predviđenima relevantnim nacionalnim pravom. Uvjetima iz ovog članka ne dovode se u pitanje uvjeti u vezi s tom ovlasti suspenzije obveza plaćanja ili isporuke.”

9. Države članice utvrđuju da, kada sanacijsko tijelo izvršava ovlast suspenzije obveza plaćanja ili isporuke u odnosu na instituciju ili subjekt iz članka 1. stavka 1. točaka (b), (c) ili (d) u skladu sa stavkom 1., sanacijsko tijelo može također izvršavati ovlast ograničavanja osiguranih vjerovnika institucije u odnosu na svaku imovinu te institucije ili subjekta tijekom jednakog razdoblja.

Primjenjuju se odredbe članka 70. stavaka od 2. do 4.

10. Države članice utvrđuju da, kada sanacijsko tijelo izvršava ovlast suspenzije obveza plaćanja ili isporuke u odnosu na instituciju ili subjekt iz članka 1. stavka 1. točaka (b), (c) ili (d), sanacijsko tijelo može također izvršavati ovlast suspenzije prava otkaza svih strana u ugovornom odnosu s tom institucijom tijekom jednakog razdoblja. Primjenjuju se odredbe članka 71. stavaka od 2. do 8.

11. Ako je sanacijsko tijelo, nakon što je utvrdilo da institucija propada ili će vjerojatno propasti u skladu s člankom 32. stavkom 1. točkom (a), izvršilo neku od ovlasti iz ovog članka stavaka 1., 9. ili 10., i ako je nakon toga u odnosu na tu instituciju poduzeta mjera sanacije, sanacijsko tijelo ne vrši ovlasti iz stavka 1. članaka 69., 70. ili 71. u odnosu na tu instituciju.”

(22) U članku 44. stavku 2. točka (f) zamjenjuje se sljedećim:

„(f) obveze s preostalim rokom do dospijeca kraćim od sedam dana koje se duguju sustavima ili operaterima sustava određenima u skladu s Direktivom 98/26/EZ ili njihovim sudionicima i koje nastaju zbog sudjelovanja u takvim sustavima, ili središnjim drugim ugovornim stranama trećih zemalja koje je priznala ESMA;”.

(22a) U članku 44. stavku 2. umeće se točka (h):

„(h) obveze prema institucijama ili subjektima iz članka 1. stavka 1. točaka (b), (c) ili (d) ove Direktive koje su dio iste grupe u sanaciji, ali nisu subjekt u sanaciji, neovisno o njihovu dospelu, osim ako su te obveze u redu prvenstva ispod ostalih redovnih neosiguranih obveza u skladu s relevantnim nacionalnim pravom kojim se određuje hijerarhija tražbina koja se primjenjuje na datum prenošenja ove Direktive.

U slučajevima u kojima se primjenjuje prethodni podstavak sanacijsko tijelo relevantnog društva kćeri koje nije subjekt u sanaciji procjenjuje je li iznos instrumenata, koji je u skladu s člankom 45.g stavkom 3., dostatan za potporu provedbe preferirane sanacijske strategije.”

(22b) U članku 44. stavku 3. nakon posljednjeg podstavka umeće se sljedeći podstavak:

„Sanacijska tijela pomno ocjenjuju trebaju li obveze prema institucijama ili subjektima iz članka 1. stavka 1. točaka (b), (c) ili (d) ove Direktive koji su dio iste grupe u sanaciji, ali nisu subjekti u sanaciji i koji nisu isključeni iz primjene ovlasti za otpis i konverziju u skladu s ovim člankom stavkom 2. točkom (h) biti isključene ili djelomično isključene u skladu s ovim stavkom točkama od (a) do (d) kako bi se osigurala učinkovita provedba sanacijske strategije.”

(23) Članak 45. zamjenjuje se sljedećim člancima:

„*Članak 45.*

Primjena i izračun minimalnog zahtjeva za regulatorni kapital i prihvatljive obveze

1. Države članice osiguravaju da institucije i subjekti iz članka 1. stavka 1. točaka (b), (c) i (d) trajno zadovoljavaju zahtjeve za regulatorni kapital i prihvatljive obveze ako se to zahtijeva člancima od 45. do 45.h i u skladu s njima.

2. Zahtjev iz stavka 1. izračunava se u skladu s člankom 45.c stavkom 3., 3.a ili 4., ovisno o tome što je primjenjivo, kao iznos regulatornog kapitala i prihvatljivih obveza izražen kao postotak:

(a) ukupnog iznosa izloženosti riziku relevantnog subjekta iz stavka 1. izračunanog u skladu s člankom 92. stavkom 3. Uredbe (EU) br. 575/2013;

ukupne mjere izloženosti relevantnog subjekta iz stavka 1. izračunane u skladu s člancima 429. i 429.a Uredbe (EU) br. 575/2013.

Članak 45.a

Izuzeće od minimalnog zahtjeva za regulatorni kapital i prihvatljive obveze

1. Neovisno o članku 45. sanacijska tijela od zahtjeva iz članka 45. stavka 1. izuzimaju hipotekarne kreditne institucija koji se financiraju pokrivenim obveznicama, a kojima prema nacionalnom pravu nije dopušteno primati depozite ako su ispunjeni svi sljedeći uvjeti:

(a) te će se institucije likvidirati nacionalnim postupcima u slučaju nesolventnosti ili drugim vrstama postupaka koji će se provoditi u skladu s člancima 38., 40. ili 42., utvrđenima za te institucije;

(b) takvim će se nacionalnim postupcima u slučaju nesolventnosti ili drugim vrstama postupaka osigurati da će vjerovnici tih institucija, uključujući prema potrebi imatelje pokrivenih obveznica, snositi gubitke na takav način kojim se ispunjavaju ciljevi sanacije.

2. Institucije izuzete od zahtjeva iz članka 45. stavka 1. nisu uključene u konsolidaciju iz članka 45.f stavka 1.

Članak 45.b

Prihvatljive obveze za subjekte u sanaciji

1. Prihvatljive obveze uključuju se u iznos regulatornog kapitala i prihvatljivih obveza subjekta u sanaciji samo ako ispunjavaju uvjete iz članka 72.a, osim točke (d) u članku 72.b stavku 2. Uredbe (EU) br. 575/2013.

Odstupajući od prvog podstavka, ako se ovom Direktivom upućuje na zahtjeve iz članaka 92.a ili 92.b Uredbe (EU) br. 575/2013, prihvatljive obveze za potrebe tih članaka sastoje se od prihvatljivih obveza kako su definirane u članku 72.k Uredbe (EU) br. 575/2013 i utvrđene u skladu s dijelom drugim glavom I. poglavljem 5.a te Uredbe.

2. Odstupajući od članka 72.a stavka 2. točke (l) Uredbe (EU) br. 575/2013, obveze koje proizlaze iz dužničkih instrumenata s obilježjima izvedenice, primjerice strukturiranih obveznica, uključuju se u iznos regulatornog kapitala i prihvatljivih obveza samo ako su ispunjeni svi sljedeći uvjeti:

- (a) glavnica obveze koja proizlazi iz dužničkog instrumenta poznata je unaprijed u trenutku izdavanja, fiksna je ili raste i nije pod utjecajem obilježja izvedenice ili dužnički instrument uključuje ugovornu odredbu kojom se određuje iznos potraživanja u slučaju sanacije;
- (b) pozicija obveze koja proizlazi iz dužničkog instrumenta ili pozicija ugrađene izvedenice može se dnevno vrednovati u odnosu na aktivno, likvidno, dvosmjerno tržište za istovjetni instrument bez kreditnog rizika u skladu s člancima 104. i 105. Uredbe (EU) br. 575/2013 // ili dužnički instrument uključuje ugovornu odredbu kojom se određuje iznos potraživanja u slučaju sanacije;
- (c) dužnički instrument, uključujući njegovo obilježje izvedenice, nije predmet sporazuma o netiranju, a njegovo vrednovanje ne podliježe članku 49. stavku 3.;

obveze iz prvog podstavka uključuju se u iznos regulatornog kapitala i prihvatljivih obveza samo u mjeri u kojoj odgovaraju iznosu iz točke (a) prvog podstavka.

2.a Obveze koje je izdalo društvo kći s poslovnim nastanom u Uniji koje je dio iste grupe u sanaciji kao i subjekt u sanaciji postojećem dioničaru koji nije dio iste grupe u sanaciji uključuju se u iznos regulatornog kapitala i prihvatljivih obveza subjekata u sanaciji ako su ispunjeni svi navedeni uvjeti:

- a) izdane su u skladu s člankom 45.g stavkom 3. točkom (a);
- b) izvršenjem ovlasti za otpis ili konverziju u odnosu na takve obveze u skladu sa člancima 59. ili 62. ne utječe se na kontrolu koju subjekt u sanaciji ima nad društvom kćeri;
- c) ne prelaze iznos određen oduzimanjem iznosa iz točke i. od iznosa iz točke ii.:
 - i. zbroj obveza koje su izdane subjektu u sanaciji i koje je kupio subjekt u sanaciji izravno ili neizravno putem drugih subjekata u istoj grupi u sanaciji i iznosa regulatornog kapitala koji je izdan u skladu s člankom 45.g stavkom 3. točkom (b);
 - ii. iznos zatražen u skladu s člankom 45.g stavkom 1.

3. Ne dovodeći u pitanje minimalni zahtjev iz članka 45.c stavka 3.a i članka 45.d stavka 1. točke (a) sanacijska tijela osiguravaju da subjekti u sanaciji koji su GSV institucije ili subjekti u sanaciji koji podliježu članku 45.c stavku 3.a i 3.b ispunjavaju dio zahtjeva iz članka 45.f koji je jednak 8 % ukupnih obveza, uključujući regulatorni kapital, s pomoću regulatornog kapitala i instrumenata koji ispunjavaju sve uvjete iz članka 72.a Uredbe (EU) br. 575/2013, uz iznimku članka 72.b stavaka od 3. do 5. te Uredbe. Na zahtjev subjekta u sanaciji sanacijsko tijelo može dopustiti da subjekti u sanaciji koji su GSV institucije ili subjekti u sanaciji koji podliježu članku 45.c stavku 3.a i 3.b ispunjavaju razinu nižu od 8 % ukupnih obveza, uključujući regulatorni kapital, ali višu od iznosa koji proizlazi iz primjene formule $(1 - X1/X2) \times 8\%$ ukupnih obveza, uključujući regulatorni kapital, s pomoću regulatornog kapitala i instrumenata koji ispunjavaju sve uvjete iz članka 72.a Uredbe (EU) br. 575/2013, uz iznimku članka 72.b stavaka od 3. do 5. te Uredbe, pod uvjetom da su ispunjeni uvjeti iz članka 72.b stavka 3. točaka (a), (b) i (c), ako je poštujući granicu udjela mogućeg smanjenja na temelju članka 72.b stavka 3. Uredbe (EU) br. 575/2013:

$X1 = 3,5\%$ ukupnog iznosa izloženosti riziku izračunanog u skladu s člankom 92. stavkom 3. Uredbe (EU) br. 575/2013.

$X2 =$ iznos koji proizlazi iz zbroja i. 18% ukupnog iznosa izloženosti riziku izračunanog u skladu s člankom 92. stavkom 3. Uredbe (EU) br. 575/2013 i ii. zahtjeva iz članka 128. točke (6) Direktive 2013/36/EU.

4. Sanacijsko tijelo može odlučiti da subjekti u sanaciji koji nisu ni GSV institucije ni subjekti u sanaciji koji podliježu članku 45.c stavcima 3.a i 3.b ispunjavaju dio zahtjeva iz članka 45.f do najviše 8 % ukupnih obveza, uključujući regulatorni kapital, subjekta ili formule iz stavka 6., ovisno što je više, s pomoću regulatornog kapitala i instrumenata koji ispunjavaju sve uvjete iz članka 72.a Uredbe (EU) br. 575/2013, uz iznimku članka 72.b stavaka od 3. do 5. te Uredbe, ako su ispunjeni sljedeći uvjeti:

- (a) nepodređene obveze iz stavaka 1. i 2. imaju u nacionalnoj stečajnoj hijerarhiji jednak položaj kao i određene obveze isključene iz primjene ovlasti za otpis ili konverziju u skladu s člankom 44. stavkom 2. ili člankom 44. stavkom 3.;
- (b) postoji rizik da vjerovnici, čija potraživanja proizlaze iz nepodređenih obveza koje nisu isključene iz primjene ovlasti za otpis ili konverziju u skladu s člankom 27. stavkom 3. ili člankom 27. stavkom 5., kao rezultat planirane primjene otpisa ili konverzije tih obveza snose gubitke koji su veći nego što bi bili prilikom likvidacije u okviru redovnog postupka u slučaju insolventnosti;
- (c) iznos podređenih obveza ne premašuje iznos potreban kako bi se osiguralo da vjerovnici iz točke (b) ne pretrpe gubitke koji su veći od onih koje bi inače pretrpjeli prilikom likvidacije u okviru redovnog postupka u slučaju nesolventnosti.

Ako sanacijsko tijelo utvrdi da je ukupan iznos obveza koje bi vjerojatno mogle biti isključene iz primjene ovlasti za otpis ili konverziju u skladu s člankom 44. stavcima 2. ili 3., unutar kategorije obveza koja uključuje prihvatljive obveze, veći od 10 % te kategorije, ono procjenjuje rizik iz drugog podstavka točke (b).

5. Za potrebe stavaka 3. i 4. obveze iz izvedenica uključuju se u ukupne obveze na temelju potpunog priznavanja prava druge ugovorne strane na netiranje.

Regulatorni kapital subjekta koji se upotrebljava za usklađivanje sa zahtjevom iz članka 128. točke (6) Direktive 2013/36/EU prihvatljiv je za usklađivanje sa zahtjevom iz stavaka 3. i 4.

6. Odstupajući od stavka 3, sanacijsko tijelo može odlučiti da subjekti u sanaciji koji su GSV institucije ili koji podliježu članku 45.c stavku 3.a ili 3.b ispunjavaju zahtjev iz članka 45.f s pomoću instrumenata koji ispunjavaju sve uvjete iz članka 72.a Uredbe (EU) br. 575/2013, uz iznimku članka 72.b stavaka od 3. do 5. te Uredbe u mjeri u kojoj zbroj tih instrumenata i regulatornog kapitala subjekta povezanog s njegovom obvezom ispunjavanja zahtjeva iz članka 128. točke (6) Direktive 2013/36/EU, članka 92.a Uredbe (EU) br. 575/2013, članka 45.c stavka 3.a i članka 45.f ne prelazi iznos od 8 % ukupnih obveza, uključujući regulatorni kapital, subjekta ili iznos koji proizlazi iz primjene formule $Ax2+Bx2+C$, ovisno o tome što je više, pri čemu su A, B i C:

A = iznos koji proizlazi iz zahtjeva iz članka 92. stavka 1. točke (c) Uredbe (EU) br. 575/2013 (stup 1)

B = iznos koji proizlazi iz zahtjeva iz članka 104.a Direktive 2013/36/EU (stup 2R)

C = iznos koji proizlazi iz zahtjeva iz članka 128. točke (6) Direktive 2013/36/EU (kombinirani zaštitni sloj kapitala):

(7) Sanacijska tijela mogu vršiti ovlasti iz stavka 6. nad subjektima u sanaciji koji su GSV institucije ili koji podliježu članku 45.c stavku 3.a ili 3.b, koji ispunjavaju jedan od uvjeta u nastavku i sve dok broj subjekata u sanaciji ne prelazi 30 % svih subjekata u sanaciji koji su GSV institucije ili koji podliježu članku 45.c stavku 3.a ili 3.b za koje sanacijsko tijelo utvrdi zahtjev iz članka 45.f:

(a) u zahtjevu iz članka 104.a Direktive 2013/36/EU odražava se da se subjekt u sanaciji koji je GSV institucija ili koji podliježe članku 45.c stavku 3.a ili 3.b nalazi među 20 % najrizičnijih institucija za koje sanacijsko tijelo utvrdi zahtjev iz članka 45., ili

(b) ako su u prethodno provedenoj procjeni mogućnosti sanacije utvrđene značajne prepreke mogućnostima sanacije i:

i. nakon primjene ovlasti iz članka 17. stavka 5. nisu poduzete nikakve korektivne mjere u roku koji je zahtijevalo sanacijsko tijelo, ili

ii. utvrđena prepreka ne može se ukloniti nijednom od ovlasti iz članka 17. stavka 5. i vršenjem ovlasti iz stavka 6. djelomično bi se ili u potpunosti nadoknadio negativan učinak značajne prepreke mogućnostima sanacije, ili

(c) sanacijsko tijelo smatra da su izvedivost i vjerodostojnost preferirane sanacijske strategije subjekta ograničene, uzimajući u obzir veličinu subjekta, međusobnu povezanost, prirodu, opseg, rizičnost i složenost njegovih aktivnosti, njegov pravni status i dioničarsku strukturu.

Radi određivanja ograničenosti iz prvog podstavka sanacijsko tijelo zaokružuje iznos proizašao iz izračuna na najbliži cijeli broj.

Države članice mogu, uzimajući u obzir posebnosti svojeg nacionalnog bankovnog sektora, među ostalim posebno broj subjekata u sanaciji koji su GSV institucije ili koji podliježu članku 45.c stavku 3.a ili 3.b, i za koje nacionalno sanacijsko tijelo odredi zahtjev iz članka 45.f, odrediti postotak iz prvog podsavaka na razini višoj od 30 %.

(8) Sanacijsko tijelo donosi odluku iz stavaka 4. i 6. savjetujući se s nadležnim tijelom.

Pri donošenju odluke iz stavaka 4. i 6. sanacijska tijela također uzimaju u obzir:

(a) dubinu tržišta za instrumente institucije iz prvog podstavka, određivanje cijena takvih postojećih instrumenata i vrijeme potrebno za vršenje svih potrebnih transakcija za potrebe usklađivanja s odlukom iz prvog podstavka;

(b) iznos instrumenata prihvatljivih obveza koji ispunjavaju sve uvjete iz članka 72.a Uredbe (EU) br. 575/2013 s preostalim rokom do dospijeća ispod jedne godine od datuma odluke o primjeni tog zahtjeva s ciljem postizanja kvantitativnog prilagođavanja zahtjevu iz prvog podstavka;

(c) dostupnost i iznos instrumenata koji ispunjavaju sve uvjete iz članka 72.a, osim točke (d) u članku 72.b stavku 2. Uredbe (EU) br. 575/2013;

(d) je li iznos obveza koji je isključen iz primjene ovlasti za otpis ili konverziju u skladu s člankom 44. stavcima 2. ili 3. i koji u redovnim postupcima u slučaju nesolventnosti ima isti red prvenstva ili je ispod prihvatljivih obveza koje su prve u redu prvenstva značajan u usporedbi s prihvatljivim obvezama i regulatornim kapitalom institucije.

Ako iznos isključenih obveza iz točke (d) ne prelazi 5 % iznosa regulatornog kapitala i prihvatljivih obveza institucije, smatra se da isključeni iznos nije značajan. Iznad te granice značajnost isključenih obveza procjenjuju sanacijska tijela.

(e) poslovni model subjekta, model financiranja i profil rizičnosti kao i njegovu stabilnost i sposobnost doprinošenja gospodarstvu;

(f) učinka mogućih troškova restrukturiranja na dokapitalizaciju institucije.

Određivanje minimalnog zahtjeva za regulatorni kapital i prihvatljive obveze

1. Nakon savjetovanja s nadležnim tijelom sanacijsko tijelo utvrđuje zahtjev iz članka 45. stavka 1. na temelju sljedećih kriterija:

- (a) potrebe za tim da se za grupu u sanaciji osigura mogućnost sanacije primjenom instrumenata sanacije, uključujući, prema potrebi, bail-in instrument, na način na koji se postižu ciljevi sanacije;
- (b) potrebe za tim da se, u primjerenom slučaju, osigura da subjekt u sanaciji i njegova društva kćeri koja jesu institucije, ali ne i subjekti u sanaciji imaju dovoljno prihvatljivih obveza da se, u slučaju da se na njih primijene bail-in instrument, ovlasti za otpis ili konverziju, gubici mogu pokriti te da se ukupna stopa kapitala i omjer financijske poluge relevantnih subjekata mogu dovesti na razinu potrebnu kako bi i dalje poštovali uvjete odobrenja za rad i obavljali djelatnosti za koje su na temelju Direktive 2013/36/EU ili Direktive 2014/65/EU dobili odobrenje za rad;
- (c) potrebe za tim da se osigura da subjekt u sanaciji, ako je planom sanacije predviđena mogućnost da određene vrste prihvatljivih obveza budu isključene iz bail-ina na temelju članka 44. stavka 3. ili da se u potpunosti prenesu na primatelja na temelju djelomičnog prijenosa, ima dovoljno drugih prihvatljivih obveza kako bi se osigurala mogućnost pokrića gubitaka i mogućnost da stopa ukupnoga kapitala ili omjer financijske poluge subjekta u sanaciji, ovisno o tome što je primjenjivo, mogu dovesti na razinu potrebnu kako bi i dalje poštovao uvjete odobrenja za rad i obavljao djelatnosti za koje je na temelju Direktive 2013/36/EU ili Direktive 2014/65/EU dobilo odobrenje za rad;
- (d) veličine, poslovnog modela, modela financiranja i profila rizičnosti subjekta;
- (f) mjere u kojoj bi propast subjekta naštetila financijskoj stabilnosti, među ostalim širenjem na druge institucije ili subjekte, s obzirom na međusobnu povezanost subjekta s ostalim institucijama ili subjektima ili s ostatkom financijskog sustava.

2. Kada je planom sanacije predviđeno poduzimanje mjera sanacije u skladu s relevantnim scenarijima sanacije iz članka 10. stavka 3., zahtjev iz članka 45. stavka 1. odgovara iznosu koji je dostatan kako bi se osiguralo sljedeće:

(a) da gubici koje subjekt očekuje budu u cijelosti pokriveni („pokriće gubitaka”);

(b) da subjekt u sanaciji i njegova društva kćeri koja jesu institucije, ali ne i subjekti u sanaciji budu dokapitalizirani do razine koja im omogućuje da i dalje poštuju uvjete odobrenja za rad i obavljaju djelatnosti za koje su na temelju Direktive 2013/36/EU, Direktive 2014/65/EU ili jednakovrijednog zakonodavstva dobili odobrenje za rad za odgovarajuće razdoblje do najdulje jedne godine („dokapitalizacija”).

Kada je sanacijskim planom predviđeno da subjekt bude likvidiran u okviru redovnog postupka u slučaju nesolventnosti ili drugih jednakovrijednih nacionalnih postupaka, sanacijsko tijelo procjenjuje je li opravdano ograničiti zahtjev iz članka 45. stavka 1. za taj subjekt tako da ne premašuje iznos dostatan za pokriće gubitaka u skladu s prvim podstavkom točkom (a).

Procjenom sanacijskog tijela posebno se razmatra ograničenje iz prethodnog podstavka u pogledu mogućeg utjecaja na financijsku stabilnost i rizik širenja na financijski sustav.

3. Za subjekte u sanaciji, iznos iz stavka 2. sastoji se od sljedećeg:

(a) zbroja:

i. iznosa gubitaka koje treba pokriti pri sanaciji koji odgovara, na konsolidiranoj razini grupe u sanaciji, zahtjevima iz članka 92. stavka 1. točke (c) Uredbe (EU) br. 575/2013 i članka 104.a Direktive 2013/36/EU za subjekt u sanaciji;

ii. iznosa dokapitalizacije koji grupi u sanaciji omogućuje da na temelju sanacije ponovno uspostavi usklađenost sa zahtjevom stope ukupnoga kapitala iz članka 92. stavka 1. točke (c) Uredbe (EU) br. 575/2013 i zahtjevom iz članka 104.a Direktive 2013/36/EU na konsolidiranoj razini grupe u sanaciji nakon provedbe sanacijske mjere;

(b) zbroja:

i. iznosa gubitaka koje bi trebalo pokriti pri sanaciji koji odgovara, na konsolidiranoj razini grupe u sanaciji, zahtjevu za omjer financijske poluge subjekta u sanaciji iz članka 92. stavka 1. točke (d) Uredbe (EU) br. 575/2013; i

ii. iznosa dokapitalizacije koji grupi u sanaciji omogućuje da na temelju sanacije ponovno uspostavi usklađenost sa zahtjevom za omjer financijske poluge iz članka 92. stavka 1. točke (d) Uredbe (EU) br. 575/2013 na konsolidiranoj razini grupe u sanaciji nakon provedbe sanacijske mjere.

Za potrebe članka 45. stavka 2. točke (a) zahtjev iz članka 45. stavka 1. izražen je kao postotni iznos izračunan u skladu s točkom (a) tog stavka podijeljen ukupnim iznosom izloženosti riziku.

Za potrebe članka 45. stavka 2. točke (b) zahtjev iz članka 45. stavka 1. izražen je kao postotni iznos izračunan u skladu s točkom (b) tog stavka podijeljen mjerom izloženosti omjera financijske poluge.

Pri utvrđivanju pojedinačnog zahtjeva predviđenog u točki (b) prvog podstavka sanacijsko tijelo u obzir uzima zahtjeve iz članka 37. stavka 10. i članka 44. stavaka 5. i 8. Direktive 2014/59/EU.

Pri utvrđivanju iznosa dokapitalizacije iz prethodnih podstavaka sanacijsko tijelo:

(a) upotrebljava najnovije iskazane vrijednosti za odgovarajući ukupni iznos izloženosti riziku ili iznos izloženosti omjera financijske poluge kako su prilagođeni svim promjenama koje proizlaze iz mjera sanacije predviđenih u planu sanacije; i

(b) nakon savjetovanja s nadležnim tijelom naviše ili naniže usklađuje iznos koji odgovara postojećem zahtjevu iz članka 104.a Direktive 2013/36/EU radi određivanja zahtjeva koji se primjenjuje na subjekt u sanaciji nakon provedbe preferirane sanacijske strategije.

Sanacijsko tijelo može povećati zahtjev iz prvog podstavka točke (a) podtočke ii. odgovarajućim iznosom potrebnim kako bi se nakon sanacije osiguralo da subjekt održi dostatno povjerenje tržišta tijekom odgovarajućeg razdoblja koje nije dulje od jedne godine („zaštitni sloj za povjerenje tržišta”).

Ako se primjenjuje prethodni podstavak, zaštitni sloj za povjerenje tržišta jednak je zahtjevu za kombinirani zaštitni sloj iz članka 128. točke (6) Direktive 2013/36/EU, ne uključujući zahtjev iz podtočke (a) te odredbe, koji bi se primjenjivao nakon primjene instrumenata sanacije.

Takav iznos usklađuje se naniže ako nakon savjetovanja s nadležnim tijelom sanacijsko tijelo utvrdi da bi bilo izvedivo i vjerojatno da je niži iznos dostatan za održavanje povjerenja tržišta i jamčenje nastavka pružanja ključnih ekonomskih funkcija institucija i pristupa financiranju bez uporabe izvanredne financijske potpore, osim doprinosa iz aranžmana financiranja sanacije, u skladu s člankom 101. stavkom 2. i člankom 44. stavcima 5. i 8. Direktive 2014/59/EU, nakon provedbe sanacijske strategije. Takav iznos usklađuje se naviše ako nakon savjetovanja s nadležnim tijelom sanacijsko tijelo utvrdi da je viši iznos potreban kako bi se održalo povjerenje tržišta i zajamčio nastavak pružanja ključnih ekonomskih funkcija institucija i pristup financiranju bez uporabe izvanredne financijske potpore, osim doprinosa iz aranžmana financiranja sanacije, u skladu s člankom 101. stavkom 2. i člankom 44. stavcima 5. i 8. Direktive 2014/59/EU tijekom odgovarajućeg razdoblja koje nije dulje od jedne godine.

EBA izrađuje nacrt regulatornih tehničkih standarda kojima se utvrđuje metodologija koju upotrebljavaju sanacijska tijela u svrhu procjene zahtjeva iz članka 104.a i članka 128. stavka 6. Direktive 2013/36/EU za subjekte u sanaciji na konsolidiranoj razini grupe u sanaciji ako grupa u sanaciji ne podliježe kao takva tim zahtjevima na temelju te Direktive.

EBA Komisiji dostavlja taj nacrt regulatornih tehničkih standarda u roku od [šest mjeseci nakon stupanja ove Direktive na snagu].

Komisiji se delegira ovlast za donošenje regulatornih tehničkih standarda iz prvog stavka u skladu s člancima od 10. do 14. Uredbe (EU) br. 1093/2010.

3.a Za subjekte u sanaciji koji ne podliježu članku 92.a Uredbe (EU) br. 575/2013 i koji su dio grupe u sanaciji čija ukupna imovina prelazi 100 milijardi EUR, razina zahtjeva iz stavka 3. barem je jednaka („zahtjev iz 1. stupa za banke na najvišoj razini”):

(a) 13,5 % ako se računa u skladu s člankom 45. stavkom 2. točkom (a) i

(b) 5 % ako se računa u skladu s člankom 45. stavkom 2. točkom (b).

Odstupajući od članka 45.b, sanacijska tijela iz prethodnog podstavka ispunjavaju razinu zahtjeva iz ovog stavka koja je jednaka iznosu od 13,5 % izračunanom u skladu s člankom 45. stavkom 2. točkom (a) i jednaka iznosu od 5 % izračunanom u skladu s člankom 45. stavkom 2. točkom (b) prihvatljivim obvezama koje ispunjavaju sve uvjete iz članka 72.a Uredbe (EU) br. 575/2013, osim one iz članka 72.b stavaka od 3. do 5. te Uredbe, obvezama iz članka 45. b stavka 2.a ili regulatornim kapitalom.

3.b Sanacijska tijela mogu, nakon savjetovanja s nadležnim tijelima, odlučiti primjenjivati minimalne zahtjeve utvrđene u stavku 3.a na subjekte u sanaciji na koje se ne primjenjuje članak 92.a Uredbe (EU) br. 575/2013 i koji su dio grupe u sanaciji čija je ukupna imovina manja od 100 milijardi EUR, i za koje sanacijsko tijelo procjenjuje da bi vjerojatno mogle predstavljati sistemski rizik u slučaju propasti.

Pri donošenju odluka iz prethodnih podstavaka sanacijska tijela također uzimaju u obzir:

- i. raširenost depozita i nepostojanje dužničkih instrumenata u modelu financiranja;
- ii. ograničen pristup prihvatljivih obveza tržištima kapitala;
- iii. oslanjanje na redovni osnovni kapital kako bi se ispunio zahtjev iz članka 45. stavka 1.

Odlukom da se ne odredi minimalni zahtjev u skladu sa stavkom 3.b ne dovodi se u pitanje odluka o određivanju da se zahtjev iz članka 45.f ispunji s pomoću instrumenata koji ispunjavaju sve uvjete iz članka 72.a Uredbe (EU) br. 575/2013 u skladu s člankom 45.b stavcima od 3. do 6.

4. Za subjekte koji sami po sebi nisu subjekti u sanaciji, iznos iz stavka 2. sastoji se od sljedećeg:

(a) zbroja:

- i. iznosa gubitaka koje treba pokriti koji odgovara zahtjevima iz članka 92. stavka 1. točke (c) Uredbe (EU) br. 575/2013 i članka 104.a Direktive 2013/36/EU u odnosu na subjekt i
- ii. iznosa dokapitalizacije koji subjektu omogućuje da uspostavi sukladnost sa zahtjevom u pogledu stope ukupnog kapitala iz članka 92. stavka 1. točke (c) Uredbe (EU) br. 575/2013 i zahtjevom iz članka 104.a Direktive 2013/36/EU nakon izvršenja ovlasti za otpis ili konverziju relevantnih instrumenata kapitala i prihvatljivih obveza u skladu s člankom 59. i sanacije grupe u sanaciji;

(b) zbroja:

i. iznosa gubitaka koje treba pokriti koji odgovara zahtjevu za omjer financijske poluge subjekta iz članka 92. stavka 1. točke (d) Uredbe (EU) br. 575/2013 i

ii. iznosa dokapitalizacije kojim se subjektu omogućuje da uspostavi sukladnost sa zahtjevom u pogledu omjera financijske poluge iz članka 92. stavka 1. točke (d) Uredbe (EU) br. 575/2013 nakon izvršenja ovlasti za otpis ili konverziju relevantnih instrumenata kapitala i prihvatljivih obveza u skladu s člankom 59. i sanacije grupe u sanaciji.

Za potrebe članka 45. stavka 2. točke (a) zahtjev iz članka 45. stavka 1. izražen je kao postotni iznos izračunan u skladu s točkom (a) podijeljen s ukupnim iznosom izloženosti riziku.

Za potrebe članka 45. stavka 2. točke (b) zahtjev iz članka 45. stavka 1. izražen je kao postotni iznos izračunan u skladu s točkom (b) podijeljen s mjerom izloženosti omjera financijske poluge.

Pri utvrđivanju pojedinačnog zahtjeva predviđenog u točki (b) prvog podstavka sanacijsko tijelo u obzir uzima zahtjeve iz članka 37. stavka 10. i članka 44. stavaka 5. i 8. Direktive 2014/59/EU.

Pri utvrđivanju iznosa dokapitalizacije iz prethodnih podstavaka sanacijsko tijelo:

(a) upotrebljava najnovije iskazane vrijednosti za odgovarajući ukupni iznos izloženosti riziku ili iznos izloženosti omjera financijske poluge kako su prilagođeni svim promjenama koje proizlaze iz mjera predviđenih u planu sanacije; i

(b) nakon savjetovanja s nadležnim tijelom naviše ili naniže usklađuje iznos koji odgovara postojećem zahtjevu iz članka 104.a Direktive 2013/36/EU radi određivanja zahtjeva koji se primjenjuje na relevantni subjekt nakon izvršavanja ovlasti za otpis ili konverziju relevantnih instrumenata kapitala i prihvatljivih obveza u skladu s člankom 59. i sanacije grupe u sanaciji.

Sanacijsko tijelo može povećati zahtjev iz prvog podstavka točke (a) podtočke ii. odgovarajućim iznosom potrebnim kako bi se, nakon izvršenja ovlasti za otpis ili konverziju relevantnih instrumenata kapitala i prihvatljivih obveza u skladu s člankom 59. osiguralo da subjekt nastavi ispunjavati uvjete odobrenja za rad i da održava dostatno povjerenje tržišta tijekom odgovarajućeg razdoblja koje nije dulje od jedne godine („zaštitni sloj za povjerenje tržišta”).

Ako se primjenjuje prethodni podstavak, iznos zaštitnog sloja za povjerenje tržišta jednak je zahtjevu za kombinirani zaštitni sloj iz članka 128. točke (6) Direktive 2013/36/EU, ne uključujući zahtjev iz točke (a) te odredbe, koji bi se primjenjivao nakon izvršenja ovlasti iz članka 59. i sanacije grupe u sanaciji. Takav iznos usklađuje se naniže ako nakon savjetovanja s nadležnim tijelom sanacijsko tijelo utvrdi da bi bilo izvedivo i vjerojatno da je niži iznos dostatan za osiguravanje povjerenja tržišta i jamčenje nastavka pružanja ključnih ekonomskih funkcija institucije i pristupa financiranju bez uporabe izvanredne financijske potpore, osim doprinosa iz aranžmana financiranja sanacije, u skladu s člankom 101. stavkom 2. i člankom 44. stavcima 5. i 8. Direktive 2014/59/EU, nakon vršenja ovlasti iz članka 59. i sanacije grupe u sanaciji. Takav iznos usklađuje se naviše ako nakon savjetovanja s nadležnim tijelom sanacijsko tijelo utvrdi da je viši iznos potreban kako bi se održalo povjerenje tržišta i zajamčio nastavak pružanja ključnih ekonomskih funkcija institucija i pristup financiranju bez uporabe izvanredne financijske potpore, osim doprinosa iz aranžmana financiranja sanacije, u skladu s člankom 101. stavkom 2. i člankom 44. stavcima 5. i 8. Direktive 2014/59/EU tijekom odgovarajućeg razdoblja koje nije dulje od jedne godine.

5. Ako sanacijsko tijelo očekuje da određene vrste prihvatljivih obveza budu u potpunosti ili djelomično isključene iz bail-ina na temelju članka 44. stavka 3. ili u potpunosti prenesene na primatelja na temelju djelomičnog prijenosa, zahtjev iz članka 45. stavka 1. ispunjava se na temelju drugih prihvatljivih obveza koje su dostatne za sljedeće:

(a) pokrivanje iznosa isključenih obveza utvrđenih u skladu s člankom 44. stavkom 3.;

(b) osiguranje toga da se ispune uvjeti iz stavka 2.

6. Odluka sanacijskog tijela o uvođenju minimalnog zahtjeva za regulatorni kapital i prihvatljive obveze u skladu s ovim člankom sadržava obrazloženje te odluke, uključujući cjelovitu procjenu elemenata iz stavaka od 2. do 5. te se revidira bez nepotrebne odgode kako bi se u obzir uzele promjene u visini zahtjeva iz članka 104.a Direktive 2013/36/EU.

7. Za potrebe stavaka 3. i 4. kapitalni zahtjevi tumače se u skladu s primjenom, od strane nadležnih tijela, prijelaznih odredaba utvrđenih u dijelu desetom glavi I. poglavljima 1., 2. i 4. Uredbe (EU) br. 575/2013. i u odredbama nacionalnog zakonodavstva u kojima se propisuju mogućnosti koje su nadležnim tijelima dodijeljene tom Uredbom.

Članak 45.d

Utvrđivanje minimalnog zahtjeva za regulatorni kapital i prihvatljive obveze za subjekte u sanaciji koji su dio GSV institucija i značajna društva kćeri GSV institucija izvan EU-a

1. Zahtjev iz članka 45. stavka 1. subjekta u sanaciji koji je GSV institucija ili dio GSV institucije sastoji se od sljedećeg:

(a) zahtjevâ iz članaka 92.a i 494. Uredbe (EU) br. 575/2013; i

(b) svakog dodatnog zahtjeva za regulatorni kapital i prihvatljive obveze koji sanacijsko tijelo utvrdi u vezi sa subjektom u skladu sa stavkom 2. i koji se ispunjava na temelju obveza koje ispunjavaju uvjete iz članka 45.b.

1.a Zahtjev iz članka 45. stavka 1. subjekta na koji se primjenjuje zahtjev iz članka 92.b i 494. Uredbe (EU) br. 575/2013 sastoji se od sljedećeg:

- (a) zahtjevâ iz članka 92.b i 494. Uredbe (EU) br. 575/2013; i
- (b) svakog dodatnog zahtjeva za regulatorni kapital i prihvatljive obveze koji sanacijsko tijelo utvrdi u skladu sa stavkom 2. i koji se ispunjava na temelju obveza koje ispunjavaju uvjete iz članka 45.g i članka 89. stavka 2.

2. Sanacijsko tijelo uvodi dodatni zahtjev za regulatorni kapital i prihvatljive obveze iz stavka 1. točke (b) i stavka 1.a točke (b) samo:

- (a) ako zahtjev iz točke (a) stavaka 1. i 1.a nije dostatan za ispunjavanje uvjeta iz članka 45.c; i
- (b) u mjeri u kojoj se osigurava da su ispunjeni uvjeti iz članka 45.c.

3. Za potrebe članka 45.h stavka 2., ako su najmanje dva GSV subjekta koja su dio iste GSV institucije ujedno i subjekti u sanaciji, relevantna sanacijska tijela izračunavaju iznos iz stavka 2.:

- (a) za svaki subjekt u sanaciji;
- (b) za subjekt koji je matično društvo Unije kao da je jedini subjekt u sanaciji GSV institucije.

4. Odluka sanacijskog tijela o uvođenju dodatnog zahtjeva za regulatorni kapital i prihvatljive obveze u skladu sa stavkom 1. točkom (b) sadržava obrazloženje, uključujući cjelovitu procjenu elemenata iz stavka 2., te se revidira bez nepotrebne odgode kako bi se u obzir uzele promjene u visini zahtjeva iz članka 104.a Direktive 2013/36/EU primjenjivih na grupu u sanaciji.

Članak 45.f

Primjena minimalnog zahtjeva za regulatorni kapital i prihvatljive obveze na subjekte u sanaciji

1. Na razini grupe u sanaciji subjekti u sanaciji poštuju zahtjeve iz članka od 45.b do 45.d na konsolidiranoj osnovi.
2. Zahtjev iz članka 45. stavka 1. za subjekt u sanaciji na konsolidiranoj razini grupe u sanaciji utvrđuje se u skladu s člankom 45.h, na temelju zahtjeva iz članka od 45.b do 45.d i na temelju toga hoće li se društva kćeri grupe iz treće zemlje sanirati zasebno prema planu sanacije.
3. Za grupe u sanaciji, kako je određeno u članku 2. stavku 1. podstavku 83.b točki (b), relevantno sanacijsko tijelo odlučuje, ovisno o značajkama mehanizma solidarnosti i preferiranoj sanacijskoj strategiji, kako su subjekti u sanaciji koji su dio grupe u sanaciji dužni ispunjavati zahtjev iz članka 45.c stavaka 3. i 3.a kako bi se osiguralo da grupa u sanaciji u cjelini ispunjava zahtjev iz stavaka 1. i 2.

Članak 45.g

Primjena minimalnog zahtjeva za regulatorni kapital i prihvatljive obveze na subjekte koji sami po sebi nisu subjekti u sanaciji

1. Institucije koje su društva kćeri subjekta u sanaciji ili subjekta iz treće zemlje, a same po sebi nisu subjekti u sanaciji, poštuju zahtjeve iz članka 45.c na pojedinačnoj osnovi. Sanacijsko tijelo nakon savjetovanja s nadležnim tijelom može odlučiti primijeniti zahtjev utvrđen ovim člankom na subjekt iz članka 1. stavka 1. točke (b), (c) ili (d) koji je društvo kći subjekta u sanaciji, ali sam po sebi nije subjekt u sanaciji.
- Odstupajući od prvog podstavka, matična društva u Uniji koja sama po sebi nisu subjekti u sanaciji i koja su društva kćeri subjekata iz trećih zemalja ispunjavaju zahtjeve iz članka od 45.c do 45.d na konsolidiranoj osnovi.

Za grupe u sanaciji određene u skladu s člankom 2. stavkom 1. podstavkom 83.b točkom (b), kreditne institucije koje su povezane sa središnjim tijelom i središnje tijelo koji nisu subjekti u sanaciji te kreditne institucije koje su povezane sa središnjim tijelom i središnje tijelo koji su subjekti u sanaciji, ali ne podliježu članku 45.f stavku 3., poštuju zahtjeve iz članka 45.c na pojedinačnoj osnovi.

Zahtjev iz članka 45. stavka 1. za subjekt iz ovog stavka utvrđuje se u skladu s člancima 45.h i 89., prema potrebi, te na temelju zahtjevâ iz članka 45.c.

2. Zahtjev iz članka 45. stavka 1. za subjekte iz prvog stavka ispunjava kriterije prihvatljivosti iz stavka 3.

3. Zahtjev se ispunjava s pomoću najmanje jednoga od sljedećeg:

(a) obveza za koje vrijedi sljedeće:

- i. izdane su subjektu u sanaciji i subjekt u sanaciji ih je kupio ili izravno ili neizravno putem drugih subjekata u istoj grupi u sanaciji koja je kupila obveze od subjekta na koji se primjenjuje ovaj članak ili koje je kupio postojeći dioničar koji nije dio iste grupe u sanaciji sve dok se izvršavanjem ovlasti za otpis ili konverziju u skladu s člancima od 59. do 62. ne utječe na kontrolu koju subjekt u sanaciji ima nad društvom kćeri;
- ii. kojima se ispunjavaju kriteriji prihvatljivosti iz članka 72.a, uz iznimku članka 72.b stavka 2. točaka (b), (c), (k), (l) i (m) i članka 72.b stavaka od 3. do 5. Uredbe (EU) br. 575/2013;
- iii. u redu prvenstva u redovnom postupku u slučaju nesolventnosti jednake su instrumentima regulatornoga kapitala ili dolaze poslije obveza koje ne ispunjavaju uvjet iz podtočke i. i koje nisu prihvatljive za zahtjeve za regulatorni kapital;

iv. podliježu ovlasti za otpis ili konverziju u skladu s člancima od 59. do 62. i u skladu sa sanacijskom strategijom grupe u sanaciji, osobito u smislu da nema utjecaja na kontrolu koju subjekt u sanaciji ima nad društvom kćeri;

v. kupnju obveza nije izravno ili neizravno financirao subjekt na koji se primjenjuje ovaj članak;

vi. u odredbama kojima se uređuju obveze nije izričito ili implicitno navedeno da bi subjekt na koji se primjenjuje ovaj članak ovisno o slučaju izvršio opciju kupnje nad obvezama, otkupio ih, ponovno kupio ili ih prijevremeno otplatio, osim u slučaju nesolventnosti ili likvidacije subjekta i ako subjekt ne daje takve navode na drugi način;

vii. odredbama kojima se uređuju obveze ne daje se imatelju pravo da ubrza buduće planirano plaćanje kamata ili glavnice, osim u slučaju nesolventnosti ili likvidacije subjekta na koji se primjenjuje ovaj članak;

viii. razina isplate raspodjele, ovisno o slučaju, po obvezama ne mijenja se u odnosu na kreditnu sposobnost subjekta na koji se primjenjuje ovaj članak ili njegova matičnog društva.

(b) instrumenata regulatornog kapitala:

i. koji su izdani subjektima i koje su kupili subjekti koji su uključeni u istu grupu u sanaciji, ili

ii. koji su izdani subjektima i koje su kupili subjekti koji nisu uključeni u istu grupu u sanaciji pod uvjetom da izvršavanje ovlasti za otpis ili konverziju u skladu s člancima od 59. do 62. ne utječe na kontrolu koju subjekt u sanaciji ima nad društvom kćeri.

5. Sanacijsko tijelo za društvo kćer koje nije subjekt u sanaciji može u potpunosti izuzeti to društvo od primjene ovog članka pod sljedećim uvjetima:

- (a) ako društvo kći i subjekt u sanaciji imaju poslovni nastan u istoj državi članici i dio su iste grupe u sanaciji;
- (b) ako subjekt u sanaciji poštuje zahtjev iz članka 45.f;
- (c) ako nema trenutačnih ili očekivanih bitnih praktičnih ili pravnih prepreka brzom prijenosu regulatornog kapitala ili otplate obveza od strane subjekta u sanaciji u korist društva kćeri za koje je to utvrđeno u skladu s člankom 59. stavkom 3., osobito ako su mjere sanacije poduzete u odnosu na subjekt u sanaciji;
- (d) ako subjekt u sanaciji ispunjava zahtjeve nadležnog tijela za bonitetnim upravljanjem društvom kćeri te je izjavio, uz suglasnost nadležnog tijela, da jamči da obveze koje preuzima društvo kći ili rizici društva kćeri nisu od značaja;
- (e) ako postupci procjene, mjerenja i kontrole rizika subjekta u sanaciji obuhvaćaju društvo kćer;
- (f) ako subjekt u sanaciji ima više od 50 % glasačkih prava povezanih s udjelima u kapitalu društva kćeri ili ima pravo imenovati ili razriješiti većinu članova upravljačkog tijela društva kćeri, osim za kreditne institucije koje su stalno povezane sa središnjim tijelom.

5.a Sanacijsko tijelo za društvo kćer koje nije subjekt u sanaciji također može u potpunosti izuzeti to društvo kćer od primjene ovog članka pod sljedećim uvjetima:

- (a) ako društvo kći i njegovo matično društvo imaju poslovni nastan u istoj državi članici i dio su iste grupe u sanaciji;
- (b) ako matično društvo poštuje zahtjev iz članka 45. na potkonsolidiranoj osnovi u državi članici društva kćeri;
- (c) ako nema trenutačnih ili očekivanih bitnih praktičnih ili pravnih prepreka brzom prijenosu regulatornog kapitala ili otplate obveza od strane matičnog društva u korist društva kćeri za koje je to utvrđeno u skladu s člankom 59. stavkom 3., osobito ako su mjere sanacije ili ovlasti iz članka 59. stavka 1. provedene u odnosu na matično društvo;
- (d) ako matično društvo ispunjava zahtjeve nadležnog tijela za bonitetnim upravljanjem društvom kćeri te je izjavilo, uz suglasnost nadležnog tijela, da jamči da obveze koje preuzima društvo kći ili rizici društva kćeri nisu od značaja;
- (e) ako postupci procjene, mjerenja i kontrole rizika matičnog društva obuhvaćaju društvo kćer;
- (f) ako matično društvo ima više od 50 % glasačkih prava povezanih s udjelima u kapitalu društva kćeri ili ima pravo imenovati ili razriješiti većinu članova upravljačkog tijela društva kćeri, osim za kreditne institucije koje su stalno povezane sa središnjim tijelom.

6. Ako su ispunjeni uvjeti iz stavka 5. točaka (a) i (b), sanacijsko tijelo društva kćeri može dopustiti da se zahtjev ispuni u potpunosti ili djelomično jamstvom koje izdaje subjekt u sanaciji i koje ispunjava sljedeće uvjete:

(a) jamstvo se pruža u iznosu koji barem odgovara iznosu zahtjeva koji zamjenjuje;

(b) jamstvo se aktivira ako društvo kći ne može otplatiti svoje dugove ili druge obveze u skladu s dospijećem ili je ta nemogućnost društva kćeri utvrđena u skladu s člankom 59. stavkom 3., ovisno o tome do čega prije dođe;

(c) jamstvo je kolateralizirano ugovorom o financijskom kolateralu kako je definiran člankom 2. stavkom 1. točkom (a) Direktive 2002/47/EZ u visini od najmanje 50 % njegova iznosa;

(e) kolateral kojim se osigurava jamstvo ispunjava zahtjeve iz članka 197. Uredbe (EU) br. 575/2013 koji su, uzimajući u obzir primjereno konzervativne korektivne faktore, dostatni za pokrivanje jamčenog iznosa u cijelosti;

(f) kolateral kojim se osigurava jamstvo nije opterećen, a osobito se ne iskorištava kao kolateral za osiguranje nekog drugog jamstva;

(g) efektivno dospijeće kolaterala u skladu je s uvjetima dospijeća iz članka 72.c stavka 1. Uredbe (EU) br. 575/2013; i,

(h) ne postoje pravne, regulatorne ili operativne prepreke prijenosu kolaterala sa subjekta u sanaciji na relevantno društvo kćer, među ostalim i u slučaju kad se mjera sanacije poduzima u odnosu na subjekt u sanaciji. Subjekt u sanaciji na zahtjev sanacijskog tijela dostavlja neovisno, pisano i obrazloženo pravno mišljenje ili na drugi zadovoljavajući način dokazuje da ne postoje pravne, regulatorne ili operativne prepreke prijenosu kolaterala na relevantno društvo kćer.

8. EBA sastavlja nacrt regulatornih tehničkih standarda kojima se pobliže određuju metode kako bi se izbjeglo da instrumenti priznati za potrebe članka 45.g koje je subjekt u sanaciji djelomično ili u cijelosti neizravno upisao ometaju neometanu provedbu sanacijske strategije. Takvim metodama trebalo bi posebno osigurati pravilan prijenos gubitaka na subjekt u sanaciji i prijenos kapitala na subjekte koji su dio grupe u sanaciji ali sami nisu subjekti u sanaciji, te osigurati mehanizam kako bi se izbjeglo dvostruko računanje prihvatljivih instrumenata priznatih za svrhe članka 45.g. One se sastoje od režima odbitaka ili jednako pouzdanog pristupa te osiguravaju subjektima koji sami nisu subjekti u sanaciji ishod istovjetan onome pri kojem subjekt u sanaciji u potpunosti izravno upiše prihvatljive instrumente priznate za potrebe članka 45.g.

EBA Komisiji dostavlja taj nacrt regulatornih tehničkih standarda u roku od [šest mjeseci nakon stupanja ove Direktive na snagu].

Komisiji se delegira ovlast za donošenje regulatornih tehničkih standarda iz prvog stavka u skladu s člancima od 10. do 14. Uredbe (EU) br. 1093/2010.

Članak 45.g1

Izuzeće za kreditne institucije stalno povezane sa središnjim tijelom

Sanacijsko tijelo može, u skladu s nacionalnim pravom, izuzeti jednu ili više kreditnih institucija stalno povezanih sa središnjim tijelom od primjene članka 45.f ili 45.g ako su ispunjeni svi sljedeći uvjeti:

- (a) kreditne institucije i središnje tijelo podliježu nadzoru istog nadležnog tijela, imaju poslovni nastan u istoj državi članici i dio su iste grupe u sanaciji;
- (b) obveze središnjeg tijela i povezanih institucija predstavljaju solidarnu odgovornost ili za obveze svojih povezanih institucija u potpunosti jamči središnje tijelo;
- (c) minimalni zahtjev za regulatorni kapital i prihvatljive obveze, solventnost i likvidnost središnjeg tijela i svih povezanih institucija prate se kao cjelina na temelju konsolidiranih izvještaja tih institucija;
- (d) uprava središnjeg tijela ovlaštena je za davanje uputa upravi povezanih institucija;
- (e) relevantna grupa u sanaciji poštuje zahtjev iz članka 45.f stavka 3.; i,
- (f) ne postoji tekuća ili predvidiva značajna praktična ili pravna prepreka za promptni prijenos regulatornog kapitala ili otplatu obveza između središnjeg tijela i povezanih kreditnih institucija u slučaju sanacije.

1. Sanacijsko tijelo za subjekt u sanaciji, sanacijsko tijelo za grupu, ako nije riječ o prvom tijelu, i sanacijska tijela nadležna za društva kćeri grupe u sanaciji u skladu sa zahtjevom iz članka 45.g na pojedinačnoj osnovi poduzimaju sve što je u njihovoj moći kako bi donijela jednu zajedničku odluku o svemu što slijedi:

(a) o iznosu zahtjeva koji se primjenjuje na konsolidiranoj razini grupe u sanaciji za svaki subjekt u sanaciji;

(b) o iznosu zahtjeva koji se na pojedinačnoj osnovi primjenjuje na svako društvo kćer subjekta u sanaciji. Zajedničkom odlukom osigurava se usklađenost s člancima 45.f i 45.g, ona je u cijelosti obrazložena i dostavlja se na sljedeći način:

(c) subjekt u sanaciji dobiva odluku od sanacijskog tijela;

(d) društva kćeri svakog subjekta u sanaciji dobivaju odluku od svojih sanacijskih tijela;

(e) matično društvo grupe u Uniji dobiva odluku od sanacijskog tijela za subjekt u sanaciji ako to matično društvo u Uniji nije samo po sebi subjekt u sanaciji u okviru te iste grupe u sanaciji.

Zajedničkom odlukom koja se donosi u skladu s ovim člankom može se predvidjeti, ako je to u skladu sa sanacijskom strategijom i ako subjekt u sanaciji nije izravno ili neizravno kupio dostatne instrumente koji su u skladu s člankom 45.g stavkom 3., da društvo kći u skladu s člankom 45.g stavkom 3. djelomično ispunjava zahtjeve iz članka 45.c stavka 4. instrumentima koji su izdani subjektima koji ne pripadaju grupi u sanaciji i koje su ti subjekti kupili.

2. Ako su najmanje dva GSV subjekta koja su dio iste GSV institucije ujedno i subjekti u sanaciji, sanacijska tijela iz prvog podstavka raspravljaju i, kada je to prikladno i usklađeno sa sanacijskom strategijom GSV institucije, dogovaraju se o primjeni članka 72.e Uredbe (EU) br. 575/2013 i eventualnim prilagodbama radi smanjivanja ili uklanjanja razlike između zbroja iznosâ iz članka 45.d stavka 3. točke (a) i članka 12. Uredbe (EU) br. 575/2013 za pojedinačne subjekte u sanaciji i zbroja iznosâ iz članka 45.d stavka 3. točke (b) i članka 12. Uredbe (EU) br. 575/2013. Takva se prilagodba može primijeniti pod sljedećim uvjetima:

(a) prilagodba se može primijeniti zbog razlika koje među relevantnim državama članicama postoje u izračunu ukupnog iznosa izloženosti riziku tako da se prilagodi visina zahtjeva;

(b) prilagodba se ne primjenjuje radi uklanjanja razlika među grupama u sanaciji koje proizlaze iz izloženosti. Zbroj iznosâ iz članka 45.d stavka 3. točke (a) i članka 12. Uredbe (EU) br. 575/2013. za pojedinačne subjekte u sanaciji ne smije biti manji od zbroja iznosâ iz članka 45.d stavka 3. točke (b) i članka 12. Uredbe (EU) br. 575/2013.

3. Ako se ta zajednička odluka ne donese u roku od četiri mjeseca, odluka se donosi u skladu sa stavcima od 4. do 6.

4. Ako se zajednička odluka ne donese u roku od četiri mjeseca zbog neslaganja u pogledu konsolidiranog zahtjeva za grupu u sanaciji, odluku o tom zahtjevu donosi sanacijsko tijelo za subjekt u sanaciji nakon što na odgovarajući način u obzir uzme sljedeće:

(a) procjenu društava kćeri koju provode mjerodavna sanacijska tijela;

(b) mišljenje sanacijskog tijela za grupu ako to nije ujedno i sanacijsko tijelo za subjekt u sanaciji.

Ako na kraju četveromjesečnog razdoblja bilo koje od dotičnih sanacijskih tijela uputi predmet EBA-i u skladu s člankom 19. Uredbe (EU) br. 1093/2010, sanacijsko tijelo za subjekt u sanaciji odgađa svoju odluku i čeka bilo kakvu odluku koju EBA može donijeti skladu s člankom 19. stavkom 3. te uredbe te donosi svoju odluku u skladu s odlukom EBA-e. U odluci EBA-e u obzir se uzimaju točke (a), (b) i (c) iz prvog podstavka. Četveromjesečno razdoblje smatra se rokom za mirenje za potrebe te uredbe. EBA svoju odluku donosi u roku od jednog mjeseca. Predmet se ne upućuje EBA-i nakon isteka četveromjesečnog roka ili nakon što se donese zajednička odluka. Ako EBA ne donese odluku u roku od jednog mjeseca, primjenjuje se odluka sanacijskog tijela za subjekt u sanaciji.

5. Ako se zajednička odluka ne donese u roku od četiri mjeseca zbog neslaganja u pogledu visine zahtjeva koji na pojedinačnoj osnovi treba primijeniti na društva kćeri grupe u sanaciji u skladu sa zahtjevom iz članka 45.g, odluku donose sanacijska tijela društava kćeri ako su ispunjeni svi sljedeći uvjeti:

- (a) mišljenje sanacijskog tijela za subjekt u sanaciji na odgovarajući je način uzeto u obzir;
- (b) mišljenje sanacijskog tijela za grupu na odgovarajući je način uzeto u obzir ako to tijelo nije ujedno i sanacijsko tijelo za subjekt u sanaciji;

(c) ocijenjena je usklađenost s člankom 45.g.

Ako sanacijsko tijelo za subjekt u sanaciji ili sanacijsko tijelo za grupu na kraju četveromjesečnog razdoblja uputi predmet EBA-i u skladu s člankom 19. Uredbe (EU) br. 1093/2010, sanacijska tijela nadležna na pojedinačnoj osnovi za društva kćeri odgađaju svoju odluku i čekaju bilo kakvu odluku koju EBA može donijeti skladu s člankom 19. stavkom 3. te uredbe te svoju odluku donose u skladu s odlukom EBA-e. U odluci EBA-e u obzir se uzimaju točke (a), (b) i (c) iz prvog podstavka. Četveromjesečno razdoblje smatra se rokom za mirenje za potrebe te uredbe. EBA svoju odluku donosi u roku od jednog mjeseca. Predmet se ne upućuje EBA-i nakon isteka četveromjesečnog roka ili nakon što se donese zajednička odluka.

Sanacijsko tijelo subjekta u sanaciji ili sanacijsko tijelo za grupu ne upućuje predmet EBA-i na obvezujuće posredovanje ako razina koju je odredilo sanacijsko tijelo za društvo kćer:

(a) iznosi do 2 % rizikom ponderirane imovine zahtjeva iz članka 45.f; i

(b) razina koju je odredilo sanacijsko tijelo za društvo kćer u skladu je s člankom 45.c stavkom 4. Ako EBA ne donese odluku u roku od jednog mjeseca, primjenjuju se odluke sanacijskih tijela za društva kćeri. Zajednička odluka i sve odluke donesene zbog izostanka zajedničke odluke redovito se preispituju i prema potrebi ažuriraju.

6. Ako se zajednička odluka ne donese u roku od četiri mjeseca zbog neslaganja u pogledu visine konsolidiranog zahtjeva i visine zahtjeva koji se na pojedinačnoj osnovi primjenjuje na društva kćeri grupe u sanaciji, primjenjuje se sljedeće:

(a) odluka o visini zahtjeva koji se na pojedinačnoj osnovi primjenjuje na društva kćeri grupe u sanaciji donosi se u skladu sa stavkom 5.;

(b) odluka o konsolidiranom zahtjevu donosi se u skladu sa stavkom 4.

7. Zajednička odluka iz stavka 1. i sve odluke koje donesu sanacijska tijela iz stavaka 4., 5. i 6. kada nema zajedničke odluke, obvezujuće su za dotična sanacijska tijela.

Zajednička odluka i sve odluke donesene zbog izostanka zajedničke odluke redovito se preispituju i prema potrebi ažuriraju.

8. Sanacijska tijela, u suradnji s nadležnim tijelima, zahtijevaju i potvrđuju to da subjekti ispunjavaju zahtjev iz članka 45. stavka 1. i sve odluke donose u skladu s ovim člankom istodobno s izradom i održavanjem planova sanacije.

9. Sanacijsko tijelo za subjekt u sanaciji obavješćuje EBA-u o minimalnom zahtjevu za regulatorni kapital i prihvatljive obveze koji su određeni:

(a) na konsolidiranoj razini grupe u sanaciji;

(b) na pojedinačnoj osnovi na razini društava kćeri grupe u sanaciji.

Članak 45.i

Nadzorno izvješćivanje i objavljivanje zahtjeva

1. Subjekti iz članka 1. stavka 1. na koje se primjenjuje zahtjev iz članka 45. stavka 1. svoja nadležna i sanacijska tijela najmanje na polugodišnjoj osnovi, ili češće na zahtjev nadležnog tijela ili sanacijskog tijela, izvješćuju o sljedećem:

- (a) o iznosima dostupnoga regulatornog kapitala i prihvatljivih obveza koji ispunjavaju uvjete iz članka 45.b ili članka 45.g stavka 3. i tim iznosima izraženima u skladu s člankom 45. stavkom 2. nakon, prema potrebi, umanjenja u skladu s člancima od 72.e do 72.j Uredbe (EU) br. 575/2013;
- (b) o sastavu stavki iz točke (a), uključujući njihov profil dospijeća i red prvenstva u redovnom postupku u slučaju nesolventnosti.

Zahtjev iz prvog podstavka ne primjenjuje se na subjekte iz članka 45.c stavka 2. drugog podstavka.

2. Subjekti iz članka 1. stavka 1. na koje se primjenjuje zahtjev iz članka 45. stavka 1. najmanje na godišnjoj osnovi objavljuju sljedeće informacije:

- (a) iznose dostupnoga regulatornog kapitala i prihvatljivih obveza koji ispunjavaju uvjete iz članka 45.b ili članka 45.g stavka 3.;
- (b) sastav stavki iz točke (a), uključujući njihov profil dospijeća i red prvenstva u redovnom postupku u slučaju nesolventnosti;
- (c) zahtjev koji se primjenjuje iz članka 45.c ili 45.d izražen u skladu s člankom 45. stavkom 2.

Zahtjev iz prvog podstavka ne primjenjuje se na subjekte iz članka 45.c stavka 2. drugog podstavka.

3. EBA izrađuje nacrt provedbenih tehničkih standarda radi određivanja ujednačenih formata, obrazaca i učestalosti te obrazaca za nadzorno izvješćivanje i objavu iz stavaka 1. i 2. ovog članka.

Za institucije koje podliježu članku 92.a i članku 92.b Uredbe (EU) br. 575/2013 taj nacrt provedbenih tehničkih standarda prema potrebi se usklađuje s provedbenim tehničkim standardima donesenima u skladu s [relevantnim odredbama CRR-a u vezi s mandatima EBA-e za izvješćivanje i objavljivanje 1. stupa MREL-a / TLAC-a].

EBA dostavlja Komisiji te provedbene tehničke standarde do [12 mjeseci od stupanja na snagu].

Komisiji se dodjeljuje ovlast za donošenje provedbenih tehničkih standarda iz prvog podstavka u skladu s člankom 15. Uredbe (EU) br. 1093/2010.

4. Ako su mjere sanacije provedene ili su ovlasti iz članka 59. izvršene, zahtjevi za objavljivanje iz stavka 2. primjenjuju se od datuma roka za ispunjavanje zahtjeva iz članka 45.c ili 45.d navedenoga u članku 10. stavku 7. točki (o).

Članak 45.j

Izvješćivanje EBA-i

1. Sanacijska tijela obavješćuju EBA-u o minimalnom zahtjevu za regulatorni kapital i prihvatljive obveze koji su utvrđeni za svaki subjekt u skladu s člankom 45.f ili 45.g pod njihovom nadležnošću.
2. EBA izrađuje nacrt provedbenih tehničkih standarda kako bi pobliže odredila jedinstvene formate, obrasce i definicije za utvrđivanje i prijenos informacija EBA-i za potrebe stavka 1. od strane sanacijskih tijela u suradnji s nadležnim tijelima.

EBA dostavlja Komisiji taj nacrt provedbenih tehničkih standarda do [12 mjeseci nakon stupanja na snagu] ...□

Komisiji se dodjeljuje ovlast za donošenje provedbenih tehničkih standarda iz prvog podstavka u skladu s člankom 15. Uredbe (EU) br. 1093/2010.

Članak 45.k

Kršenje minimalnog zahtjeva za regulatorni kapital i prihvatljive obveze

1. Mjerodavna tijela rješavaju svako kršenje minimalnog zahtjeva za regulatorni kapital i prihvatljive obveze iz članka 45.c ili 45.d na temelju najmanje jednoga od sljedećeg:

- (a) ovlasti za rješavanje ili uklanjanje prepreka mogućnosti sanacije u skladu s člancima 17. i 18.;
- (ba) ovlasti iz članka 16.a;
- (b) mjera iz članka 104. Direktive 2013/36/EZ;
- (c) mjera rane intervencije u skladu s člankom 27.;
- (d) administrativnih kazni i drugih administrativnih mjera u skladu s člancima 110. i 111.;
- (e) procjene toga propada li institucija ili je vjerojatno da će propasti, u skladu s člankom 32.

3. Sanacijska tijela i nadležna tijela međusobno se savjetuju pri izvršenju ovlasti iz stavka 1. točaka od (a) do (e).

Izvješća

1. EBA, u suradnji s nadležnim tijelima i sanacijskim tijelima, Komisiji podnosi izvješće u kojem se procjenjuje barem sljedeće:

(a) kako se zahtjev za regulatorni kapital i prihvatljive obveze utvrđen u skladu s člankom 45.f ili 45.g provodio na nacionalnoj razini, a posebno je li bilo razlika u razinama koje su predviđene za usporedive subjekte u državama članicama;

(b) kako su sanacijska tijela izvršavala ovlast iz članka 45.b stavaka 3., 4. i 6. te je li pri izvršavanju te ovlasti bilo razlika među državama članicama.

2. U izvješću iz stavka 1. u obzir se uzima sljedeće:

(a) učinak minimalnog zahtjeva i sve predložene usklađene razine minimalnog zahtjeva na sljedeće:

i. financijska tržišta općenito, a posebno na tržišta neosiguranog duga i izvedenica;

ii. poslovne modele i strukture bilanci institucija, posebno na profil i strategiju financiranja institucija te na pravnu i poslovnu strukturu grupa;

iii. profitabilnost institucija, posebno na njihov trošak financiranja;

iv. prijenos izloženosti na subjekte koji ne podliježu bonitetnom nadzoru;

v. financijske inovacije;

vi. raširenost ugovornih bail-in instrumenata te na prirodu i utrživost takvih instrumenata;

vii. odnos institucija prema preuzimanju rizika;

viii. razinu imovine institucija pod teretom;

ix. mjere koje institucije poduzimaju kako bi ispunile minimalne zahtjeve, a posebno na mjeru do koje su minimalni zahtjevi ispunjeni razduživanjem imovine, izdavanjem dugoročnih dužničkih instrumenata i prikupljanjem kapitala; i

x. razinu zajmova kreditnih institucija, uz poseban naglasak na zajmovima mikropoduzećima te malim i srednjim poduzećima, lokalnim vlastima, regionalnim vlastima i tijelima iz javnog sektora te na financiranju trgovine, uključujući zajmove u okviru službenih programa osiguranja izvoznih kredita;

(b) međudjelovanje minimalnih zahtjeva s kapitalnim zahtjevima, omjerom financijske poluge i zahtjevima za likvidnost utvrđenima u Uredbi (EU) br. 575/2013 i Direktivi 2013/36/EU;

(c) kapacitet institucija za neovisno prikupljanje kapitala ili financiranje s tržištâ kako bi ispunile sve predložene usklađene minimalne zahtjeve.

3. Izvješćem iz stavka 1. obuhvaćaju se dvije kalendarske godine, a Komisiji se ono dostavlja do 30. rujna u kalendarskoj godini koja slijedi nakon zadnje godine obuhvaćene izvješćem. Prvo izvješće podnosi se Komisiji najkasnije [do 30. rujna druge godine nakon datuma početka primjene ove Direktive].

Članak 45.m

Prijelazni aranžmani i aranžmani nakon sanacije

1. Odstupajući od članka 45. stavka 1., sanacijska tijela određuju odgovarajuće prijelazno razdoblje u kojem institucija ili subjekt iz članka 1. stavka 1. točaka (b), (c) i (d) mora ispuniti zahtjeve iz članka 45.f ili 45.g ili zahtjev zbog primjene članka 45.b stavaka 3., 4. ili 6., prema potrebi. Rok za ispunjavanje zahtjevâ iz članaka 45.f ili 45.g ili zahtjeva zbog primjene članka 45.b stavaka 3., 4. ili 6. jest 1. siječnja 2024.

Sanacijsko tijelo određuje prijelaznu ciljnu razinu za zahtjeve iz članaka 45.f ili 45.g ili zahtjev zbog primjene članka 45.b stavaka 3., 4. ili 6., prema potrebi, s kojim se institucija ili tijelo iz članka 1. stavka 1. točaka (b), (c) ili (d) usklađuju 1. siječnja 2022. Prijelaznim ciljem, kao pravilo, osigurava se linearno povećanje prihvatljivih obveza i regulatornog kapitala prema zahtjevu.

Sanacijsko tijelo može odrediti prijelazno razdoblje koje traje i nakon 1. siječnja 2024., ako je to propisno opravdano i primjereno na temelju kriterija iz stavka 4. i uzimajući u obzir:

- (a) razvoj financijske situacije subjekta;
- (b) mogućnost da će subjekt moći osigurati usklađenost sa zahtjevima iz članka 45.f ili 45.g ili zahtjeva radi primjene članka 45.b stavaka 3., 4. ili 6. u razumnom roku;
- (c) je li subjekt u mogućnosti zamijeniti obveze koje više ne ispunjavaju kriterije prihvatljivosti ili dospijeća iz članka 72.b i 72.c Uredbe (EU) br. 575/2013, članka 45.b ili članka 45.g stavka 3., je li ta nemogućnost idiosinkrastična ili je uvjetovana smetnjama na razini tržišta,

1.a Rok za usklađivanje s minimalnom razinom zahtjeva iz članka 45.c stavaka 3.a i 3.b jest 1. siječnja 2022.

1.b Minimalna razina zahtjeva iz članka 45.c stavaka 3.a i 3.b ne primjenjuje se u sljedećim slučajevima:

- (a) u razdoblju od tri godine nakon datuma na koji se subjekt u sanaciji počne nalaziti u situaciji iz članka 45.c stavka 3.a ili 3.b;
- (b) u razdoblju od dvije godine nakon datuma na koji je sanacijsko tijelo primijenilo bail-in instrument;
- (c) u razdoblju od dvije godine nakon datuma na koji je subjekt u sanaciji primijenio alternativnu mjeru privatnog sektora iz članka 32. stavka 1. točke (b) kojom su instrumenti kapitala i druge obveze otpisani ili su konvertirani u instrumente redovnog osnovnog kapitala radi dokapitalizacije subjekta u sanaciji bez primjene instrumenata sanacije.

2. Odstupajući od članka 45. stavka 1., sanacijska tijela određuju odgovarajuće prijelazno razdoblje u kojem institucija ili subjekt iz članka 1. stavka 1. točaka (b), (c) i (d) na koje su primijenjeni instrumenti sanacije ili ovlast za otpis i/ili konverziju relevantnih instrumenata kapitala i prihvatljivih obveza moraju ispuniti zahtjeve iz članka 45.f ili 45.g ili zahtjev zbog primjene članka 45.b stavaka 3., 4. ili 6., prema potrebi.

3. Za potrebe stavaka 1., 1.a i 2. sanacijska tijela obavješćuju instituciju ili subjekt iz članka 1. stavka 1. točaka (b), (c) i (d) o planiranom MREL-u za svako razdoblje od 12 mjeseci tijekom prijelaznog razdoblja kako bi se olakšalo postupno povećanje sposobnosti pokrivanja gubitaka i dokapitalizacije. Na kraju prijelaznog razdoblja MREL je jednak iznosu utvrđenom u skladu s člankom 45.c stavcima 3.a i 3.b, člancima 45.f, 45.g, člankom 45.b stavcima 3., 4. ili 6., prema potrebi.

4. Pri određivanju prijelaznih razdoblja sanacijska tijela uzimaju u obzir:

- i. raširenost depozita i nepostojanje dužničkih instrumenata u modelu financiranja;
- ii. pristup prihvatljivih obveza tržištima kapitala;
- iii. oslanjanje na redovni osnovni kapital kako bi se ispunio zahtjev iz članka 45.f.

5. U skladu sa stavkom 1. ne može se spriječiti da sanacijska tijela naknadno revidiraju ili prijelazno razdoblje ili bilo koji planirani MREL određen u skladu sa stavkom 3.”

(23a) U članku 48. stavku 1. točka (e) zamjenjuje se sljedećim:

„(e) ako i samo ako je ukupno smanjenje dionica ili drugih vlasničkih instrumenata, relevantnih instrumenata kapitala i obveza prihvatljivih za bail-in iz točaka od (a) do (d) ovog stavka manje od zbroja iznosa iz članka 47. stavka 3. točaka (b) i (c), kako bi se dosegnuo ukupni iznos iz članka 47. stavka 3. točaka (b) i (c), tijela u potrebnoj mjeri smanjuju glavnice ili nepodmireni iznos ostatka obveza prihvatljivih za bail-in, uključujući dužničke instrumente iz članka 108. stavka 3., u skladu s hijerarhijom tražbina u redovnom postupku u slučaju nesolventnosti, uključujući rangiranje depozita iz članka 108., na temelju članka 44., zajedno s otpisom u skladu s točkama (a), (b), (c) i (d) ovog stavka.”

(24) Članak 55. zamjenjuje se sljedećim:

„*Članak 55.*

Ugovorno priznanje bail-ina

1. Države članice zahtijevaju od institucija i subjekata iz članka 1. stavka 1. točaka (b), (c) i (d) da u ugovore unesu odredbu kojom vjerovnik ili strana u sporazumu ili instrumentu kojim se stvara obveza priznaje da obveza može biti podložna ovlastima za otpis i konverziju i pristaje biti obvezana svim smanjenjima glavnice ili nepodmirenog iznosa, konverzijom ili poništenjem koje proizvodi učinke izvršenjem tih ovlasti od strane sanacijskog tijela, uz uvjet da takva obveza ispunjava sve sljedeće uvjete:

- (a) obveza nije isključena na temelju članka 44. stavka 2.;
- (b) obveza nije depozit iz članka 108. točke (a);
- (c) obveza je uređena pravom treće zemlje;
- (d) obveza je izdana ili preuzeta nakon datuma na koji država članica primjenjuje odredbe donesene radi prenošenja ovog odjeljka.

Prvi podstavak ne primjenjuje se ako sanacijsko tijelo države članice utvrdi da obveze ili instrumenti iz prvog podstavka mogu biti podložni ovlasti sanacijskog tijela države članice za otpis i konverziju na temelju prava treće zemlje ili na temelju obvezujućeg sporazuma sklopljenog s tom trećom zemljom.

2. Države članice osiguravaju da, kada institucija ili subjekt iz članka 1. stavka 1. točke (b), (c) ili (d) donese zaključak da je iz pravnih ili drugih razloga neizvedivo u određene obveze uključiti ugovornu odredbu iz stavka 1., ta institucija ili subjekt iz

članka 1. stavka 1. točke (b), (c) ili (d) o svojem zaključku, uključujući određivanje kategorije u koju obveza spada i obrazloženje, obavještuje sanacijsko tijelo ili nadležno tijelo, ako je to potrebno u skladu s nacionalnim pravom. Institucija ili subjekt sanacijskom tijelu pruža sve informacije koje sanacijsko tijelo nakon primitka te obavijesti zatraži u razumnom roku nakon primitka obavijesti iz podstavka 1. kako bi procijenilo utjecaj te obavijesti na mogućnost sanacije te institucije ili subjekta iz članka 1. stavka 1. točke (b), (c) ili (d).

U slučaju obavijesti iz prvog podstavka države članice osiguravaju da se obveza uključivanja ugovorne odredbe iz stavka 1. automatski obustavlja od trenutka kada sanacijsko tijelo primi tu obavijest.

Ako sanacijsko tijelo nije zadovoljno takvom obaviješću, ono zahtijeva uključivanje ugovorne odredbe iz stavka 1. ako smatra ili da ne postoji razlog neizvedivosti ili da je klauzula o ugovornom priznanju potrebna radi osiguravanja mogućnosti sanacije te institucije ili subjekta iz članka 1. stavka 1. točke (b), (c) ili (d).

Obveze iz prvog podstavka nadređene su obvezama s položajem iz članka 108. stavka 2. točaka (a), (b) i (c) i stavka 3.

Obveze za koje institucija ili subjekt iz članka 1. stavka 1. točke (b), (c) ili (d) u odgovarajuće ugovorne odredbe ne uključi odredbu kako se zahtijeva u skladu sa stavkom 1. ne računaju se za minimalni zahtjev za regulatorni kapital i prihvatljive obveze.

3. Države članice osiguravaju da sanacijska tijela mogu zahtijevati od institucija i subjekata iz članka 1. stavka 1. točaka (b), (c) i (d) da dostave tijelima pravno mišljenje u vezi s pravnom izvršivošću i djelotvornošću ugovorne odredbe iz stavka 1.

4. Ako institucija ili subjekt iz članka 1. stavka 1. točke (b), (c) ili (d) među ugovorne odredbe kojima se uređuje relevantna obveza ne uključi ugovornu odredbu kako se zahtijeva u skladu sa stavkom 1., to ne sprečava sanacijsko tijelo da izvrši ovlasti za otpis i konverziju u vezi s tom obvezom.

5. EBA izrađuje nacrt regulatornih tehničkih standarda kako bi dodatno utvrdila popis obveza na koje se primjenjuje izuzeće iz stavka 1. i sadržaj zahtijevane ugovorne odredbe iz tog stavka, uzimajući u obzir različite poslovne modele institucija.

EBA dostavlja Komisiji taj nacrt regulatornih tehničkih standarda do 3. srpnja 2015.

Komisiji se delegira ovlast za donošenje regulatornih tehničkih standarda navedenih u prvom podstavku u skladu s člancima od 10. do 14. Uredbe (EU) br. 1093/2010.

6. EBA izrađuje nacrt regulatornih tehničkih standarda kako bi odredila pravne ili druge razloge zbog kojih je instituciji ili subjektu iz članka 1. stavka 1. točke (b), (c) ili (d) neizvedivo u određene obveze uključiti ugovornu odredbu iz stavka 1., kao i uvjete pod kojima sanacijsko tijelo zahtijeva uključivanje klauzule u skladu sa stavkom 2. četvrtim podstavkom.

EBA dostavlja Komisiji taj nacrt regulatornih tehničkih standarda do [12 mjeseci nakon stupanja na snagu].

Komisiji se delegira ovlast za donošenje regulatornih tehničkih standarda navedenih u prvom podstavku u skladu s člancima od 10. do 14. Uredbe (EU) br. 1093/2010.

7. Sanacijsko tijelo određuje, ako to smatra potrebnim, kategorije obveza za koje institucija ili subjekt iz članka 1. stavka 1. točke (b), (c) ili (d) može donijeti zaključak da je iz pravnih ili drugih razloga neizvedivo uključiti ugovornu odredbu iz stavka 1., na temelju uvjeta određenih u stavku 6.”

(27) U naslovima članaka 59. i 60. umeće se izraz „i prihvatljive obveze” u odgovarajućem gramatičkom obliku.

(28) U članku 59. stavak 1. zamjenjuje se sljedećim:

„1. Ovlast za otpis ili konverziju relevantnih instrumenata kapitala i prihvatljivih obveza može se izvršiti:

(i) neovisno o mjeri sanacije; ili

(j) u kombinaciji s provedbom mjere sanacije, ako su ispunjeni uvjeti za sanaciju navedeni u člancima 32. i 33. Ovlast za otpis ili konverziju prihvatljivih obveza neovisno o mjeri sanacije može se izvršiti samo za prihvatljive obveze koje ispunjavaju uvjete iz članka 45.g stavka 3. točke (a), osim uvjeta koji se odnosi na preostalo dospijeće obveza i, prilikom izvršenja, poštuje se članak 34. stavak 1. točka (g). Nakon izvršenja ovlasti za otpis ili konverziju prihvatljivih obveza neovisno o mjeri sanacije, provodi se vrednovanje predviđeno člankom 74. i primjenjuje se članak 75.

Ako je subjekt u sanaciji relevantne instrumente kapitala i prihvatljive obveze kupio neizravno putem drugih subjekata u istoj grupi u sanaciji, ovlast za otpis ili konverziju izvršava se zajedno s izvršenjem iste ovlasti na razini matičnog društva dotičnog subjekta ili kasnijih matičnih društava koja nisu subjekti u sanaciji, kako bi se gubitke učinkovito prenijelo i kako bi subjekt u sanaciji dokapitalizirao dotični subjekt.

Ako je mjera sanacije poduzeta u odnosu na subjekt koji je subjekt u sanaciji ili, u iznimnim okolnostima u okviru odstupanja od plana sanacije, u odnosu na subjekt koji nije subjekt u sanaciji, iznos koji je smanjen, otpisan ili konvertiran u skladu s člankom 60. stavkom 1. na razini tog subjekta računa se za pragove utvrđene u članku 37. stavku 10. i članku 44. stavku 5. točki (a) koji se primjenjuju na dotični subjekt.”.

(29) Izraz „instrumenti kapitala” u članku 59. stavcima 2. i 3. zamjenjuje se izrazom „instrumenti kapitala i obveze iz stavka 1.” u odgovarajućem gramatičkom obliku.

(29a) Članak 59. stavak 3. točka (a) zamjenjuje se sljedećim:

„ako je utvrđeno da su uvjeti za sanaciju iz članaka 32., 32.a i 33. ispunjeni, prije nego što su poduzete bilo kakve mjere sanacije”;

(30) Izraz „instrumenti kapitala” u članku 59. stavcima 4. i 10. zamjenjuje se izrazom „instrumenti kapitala ili obveze iz stavka 1.” u odgovarajućem gramatičkom obliku.

(31) U članku 60. stavku 1. dodaje se sljedeća točka (d):

„(d) glavnica prihvatljivih obveza iz članka 59. stavka 1. otpisuje se ili konvertira u instrumente redovnog osnovnog kapitala ili oboje, do mjere potrebne za postizanje ciljeva sanacije grupe u sanaciji iz članka 31. ili do mjere kapaciteta relevantnih prihvatljivih obveza, što god je manje.”.

(32) U članku 60. stavak 2. zamjenjuje se sljedećim:

„2. Ako se glavnica relevantnih instrumenata kapitala ili prihvatljivih obveza otpisuje:

(a) smanjenje navedene glavnice trajno je, podložno svakom povećanju vrijednosti u skladu s mehanizmom nadoknade iz članka 46. stavka 3.;

(b) imatelju relevantnog instrumenta kapitala i obveze iz članka 59. stavka 1. ne ostaje nikakva obveza u okviru tog iznosa instrumenta, koji je otpisan, ili u vezi s njim, osim već obračunanih obveza i obveza u vezi s naknadom štete do koje može doći zbog pravnog lijeka kojim se pobija zakonitost izvršavanja ovlasti za otpis;

(c) ne isplaćuje se nikakva naknada nijednom imatelju relevantnih instrumenata kapitala i obveza iz članka 59. stavka 1. osim one u skladu sa stavkom 3.”.

(33) U članku 60. stavku 3. izraz „relevantni instrumenti kapitala” zamjenjuje se izrazom „relevantni instrumenti kapitala i obveze iz članka 59. stavka 1.” u odgovarajućem gramatičkom obliku.

(33a) U članku 61. stavku 3. umeće se novi podstavak:

„Ako su relevantni instrumenti kapitala ili obveze iz članka 59. stavka 1. priznati u svrhu ispunjavanja zahtjeva iz članka 45.g na pojedinačnoj osnovi, tijelo nadležno za utvrđivanje iz članka 59. stavka 3. ove Direktive mjerodavno je tijelo države članice u kojoj su institucija ili subjekt iz članka 1. stavka 1. točke (b), (c) ili (d) odobreni u skladu s glavom III. Direktive 2013/36/EU.”

(33b) U članku 62. stavak 1. zamjenjuje se sljedećim:

„Države članice osiguravaju da, prije utvrđivanja iz članka 59. stavka 3. točke (b), (c), (d) ili (e) u vezi s društvom kćeri koje izdaje relevantne instrumente kapitala ili obveze iz članka 59. stavka 1. u svrhu ispunjavanja zahtjeva iz članka 45.g na pojedinačnoj osnovi ili relevantne instrumente kapitala koji su priznati u svrhu ispunjavanja kapitalnih zahtjeva na pojedinačnoj ili konsolidiranoj osnovi, mjerodavna tijela ispunjavaju sljedeće zahtjeve:

(a) mjerodavno tijelo koje razmatra utvrđivanje okolnosti iz članka 59. stavka 3. točke (b), (c), (d) ili (e), nakon savjetovanja sa sanacijskim tijelom relevantnog subjekta u sanaciji, u roku od 24 sata obavješćuje:

i. konsolidirajuće nadzorno tijelo i, ako nije riječ o istom tijelu, mjerodavno tijelo u državi članici u kojoj je smješteno konsolidirajuće nadzorno tijelo;

iii. sanacijska tijela drugih subjekata u istoj grupi u sanaciji koji su izravno ili neizravno kupili obveze iz članka 45.g stavka 3. od subjekta na koji se primjenjuje članak 45.g stavak 1.;

(b) mjerodavno tijelo koje razmatra utvrđivanje okolnosti iz članka 59. stavka 3. točke (c) bez odgode obavješćuje nadležno tijelo odgovorno za svaku instituciju ili subjekt iz članka 1. stavka 1. točke (b), (c) ili (d) koje je izdalo relevantne instrumente kapitala u vezi s kojima se mora izvršiti ovlast za otpis ili konverziju ako se te okolnosti utvrde, i, ako nije riječ o istom tijelu, mjerodavna tijela u državama članicama u kojima su ta nadležna tijela i konsolidirajuće nadzorno tijelo smješteni.”

(33c) U članku 62. stavku 4. prva rečenica zamjenjuje se sljedećim:

„Ako je obavijest sastavljena u skladu sa stavkom 1., mjerodavno tijelo nakon savjetovanja s obaviještenim tijelima, osim tijela iz točke (a) podtočke iii. tog stavka, čini sljedeće:”

(33d) U članku 68. stavak 3. zamjenjuje se sljedećim:

Pod uvjetom da se bitne obveze prema ugovoru, uključujući obveze plaćanja i isporuke, te pružanje kolaterala, i dalje izvršavaju, mjera za sprečavanje krize, suspenzija obveze u skladu s člankom 33.a ili mjera za upravljanje krizom, uključujući nastanak bilo kojeg događaja izravno povezanog s primjenom te mjere, sama po sebi ne omogućuje da bilo tko:

(a) ostvaruje bilo kakva prava otkaza, suspenzije, izmjene, netiranja ili prijeboja, među ostalim u odnosu na ugovor koji je sklopilo:

i. društvo kći, prema kojem za obveze jamči ili ih na kakav drugi način osigurava subjekt grupe;

ii. bilo koji subjekt grupe, koji uključuju odredbe o unakrsnom kolateralnom jamstvu;

(b) stekne posjed, izvršava kontrolu ili prisilno naplati bilo koje založno pravo nad bilo kojom imovinom dotične institucije ili subjekta iz članka 1. stavka 1. točke (b), (c) ili (d) ili bilo kojeg subjekta grupe u odnosu na ugovor koji uključuje odredbe o unakrsnom kolateralnom jamstvu;

(c) utječe na prava iz ugovora dotične institucije ili subjekta iz članka 1. stavka 1. točke (b), (c) ili (d) ili bilo kojeg subjekta grupe u odnosu na ugovor koji uključuje odredbe o unakrsnom kolateralnom jamstvu.

(33e) U članku 68. stavak 5. zamjenjuje se sljedećim: „5. Suspenzija ili ograničenje u skladu s člankom 33.a, 69., 70. ili 71. ne predstavlja neizvršenje ugovorne obveze za potrebe stavaka 1. i 3. ovog članka i članka 71. stavka 1.

(33f) U članku 69. stavak 4. zamjenjuje se sljedećim:

„Članak 69.

4. Bilo koja suspenzija u skladu sa stavkom 1. ne primjenjuje se na obveze plaćanja i isporuke prema sustavima ili operaterima sustava određenima za potrebe Direktive 98/26/EZ, središnjim drugim ugovornim stranama i središnjim drugim ugovornim stranama trećih zemalja koje je ESMA priznala na temelju članka 25. Uredbe (EU) br. 648/2012 te prema središnjim bankama.

(33g) U članku 69. stavku 5. dodaju se sljedeći podstavci:

Sanacijska tijela pomno ocjenjuju prikladnost primjene suspenzije na prihvatljive depozite, posebno osigurane depozite koje drže fizičke osobe i mikropoduzeća te mala i srednja poduzeća.

Pri izvršavanju ovlasti suspenzije obveza plaćanja ili isporuke u odnosu na prihvatljive depozite, sanacijsko tijelo može odlučiti da deponenti imaju pristup odgovarajućem dnevnom iznosu.

(35) U članku 70. stavak 2. zamjenjuje se sljedećim:

„2. Sanacijska tijela ne izvršavaju ovlast iz stavka 1. u vezi sa svakim založnim pravom koje pripada sustavima ili operaterima sustava određenima za potrebe Direktive 98/26/EZ, središnjim drugim ugovornim stranama i središnjim drugim ugovornim stranama trećih zemalja koje je ESMA priznala na temelju članka 25. Uredbe (EU) br. 648/2012 te središnjim bankama u vezi s imovinom za koju institucija u sanaciji jamči ili je osigurava maržom ili kolateralom;”.

(36) U članku 71. stavak 3. zamjenjuje se sljedećim:

„3. Bilo koja suspenzija u skladu sa stavkom 1. ili 2. ne primjenjuje se na sustave ili operatere sustava određene za potrebe Direktive 98/26/EZ, središnje druge ugovorne strane i središnje druge ugovorne strane trećih zemalja koje je ESMA priznala na temelju članka 25. Uredbe (EU) br. 648/2012 te na središnje banke.”.

(36a) Umeće se sljedeći članak 71.a:

„Članak 71.a

Ugovorno priznanje ovlasti za obustavu sanacije

1. Države članice od institucija i subjekata iz članka 1. stavka 1. točaka (b), (c) i (d) traže da u sve financijske ugovore uređene pravom treće zemlje uključe ugovornu odredbu kojom stranke tih financijskih ugovora priznaju da sanacijska tijela nad tim financijskim ugovorima mogu izvršiti ovlasti suspenzije ili ograničavanja prava i obveza iz članka 33.a, 69., 70. i 71. te da se na njih odnose zahtjevi iz članka 68.

2. Države članice također mogu zahtijevati da matična društva iz stavka 1. osiguraju da ugovorna odredba iz stavka 1. bude uključena i u financijske ugovore koje sklapaju društva kćeri iz trećih zemalja koja su:

(a) kreditne institucije;

(b) investicijska društva (ili koja bi bila investicijska društva da imaju sjedište u relevantnoj državi članici); ili

(c) financijske institucije.

3. Stavci 1. i 2. primjenjuju se na svaki financijski ugovor koji ispunjava sve sljedeće uvjete:

- (a) njime je stvorena nova obveza ili je postojeća obveza značajno izmijenjena nakon datuma na koji država članica primjenjuje odredbe donesene radi prenošenja ovog članka;
- (b) njime se predviđa izvršavanje jednog ili više prava otkaza ili prava prisilne naplate založnih prava, čije bi se izvršavanje ili provedba moglo suspendirati ili spriječiti ili čija bi se primjena zanemarila u skladu sa zahtjevima iz članka 68. ili u okviru izvršavanja ovlasti iz članaka 33.a, 69., 70. i 71. ako je financijski ugovor uređen pravom relevantne države članice; i,
- (c) uređen je pravom treće zemlje.

4. Stavak 1. ne primjenjuje se na financijske ugovore koji su:

- (a) definirani u članku 2. stavku 1. točki (100) (e);
- (b) sklopljeni ili zaključeni s:
 - i. osobom koju je država članica EGP-a odredila kao sustav u skladu s člankom 2. točkom (a) Direktive 98/26/EZ Europskog parlamenta i Vijeća o konačnosti namire u platnim sustavima i sustavima za namiru vrijednosnih papira ili kao operatora takvog sustava;
 - ii. burzom, drugom trgovinskom platformom, platnim sustavom, sustavom namire ili drugim tijelom ili infrastrukturuom financijskog tržišta s poslovnim nastanom u trećoj zemlji koji ne spadaju pod podtočku i.;
 - iii. središnjom drugom ugovorom stranom;
 - iv. središnjom bankom; ili
 - v. središnjom državom (uključujući svaku agenciju ili ogranak središnje države).

5. Ako institucija ili subjekt iz stavka 1. ili 2. ne uključi u ugovorne odredbe ono što se zahtijeva u skladu sa stavkom 1. ili 2., to ne sprečava sanacijsko tijelo da izvrši ovlasti ili nametne zahtjeve iz stavka 1. ili 2. u odnosu na taj financijski ugovor.”

(37) U članku 88. izraz „članak 45.” zamjenjuje se izrazom „članci od 45. do 45.h” u odgovarajućem gramatičkom obliku.

(38) U članku 88. stavku 1. prvi podstavak zamjenjuje se sljedećim:

„Podložno članku 89. sanacijska tijela za grupu osnivaju sanacijske kolegije za obavljanje zadaća iz članaka 12., 13., 16., 18., od 45. do 45.h, 91. i 92. te, kada je to prikladno, za osiguranje suradnje i koordinacije sa sanacijskim tijelima trećih zemalja.”.

(39) Članak 89. zamjenjuje se sljedećim:

„Članak 89.

Europski sanacijski kolegiji

1. Ako institucija treće zemlje ili matično društvo treće zemlje ima društva kćeri s poslovnim nastanom u Uniji ili matična društva u Uniji s poslovnim nastanom u najmanje dvjema državama članicama ili najmanje dvije podružnice u Uniji koje najmanje dvije države članice smatraju značajnima, sanacijska tijela država članica u kojima ti subjekti imaju poslovni nastan ili u kojima se nalaze te značajne podružnice uspostavljaju jedinstveni europski sanacijski kolegij.

2. Europski sanacijski kolegij iz stavka 1. izvršava funkcije i obavlja zadaće navedene u članku 88. u odnosu na subjekte iz stavka 1. te na podružnice, i to u mjeri u kojoj su te zadaće relevantne za njih.

Zadaće koje europski sanacijski kolegij treba obavljati u skladu sa stavkom 2. uključuju određivanje zahtjeva iz članaka od 45. do 45.h.

Pri određivanju zahtjeva iz članaka od 45. do 45.h članovi europskog sanacijskog kolegija u obzir uzimaju globalnu sanacijsku strategiju koju donose tijela trećih zemalja, odnosno ako su je donijela.

Ako prema globalnoj sanacijskoj strategiji društva kćeri s poslovnim nastanom u Uniji ili matično društvo u Uniji i njegove institucije kćeri nisu subjekti u sanaciji, a članovi europskog sanacijskog kolegija budu suglasni s tom strategijom, društva kćeri s poslovnim nastanom u Uniji ili, na konsolidiranoj osnovi, matično društvo u Uniji poštuju zahtjev iz članka 45.g stavka 1. zahvaljujući izdavanju instrumenata iz članka 45.g stavka 3. točaka (a) i (b) subjektu u sanaciji iz treće zemlje, njegovim društvima kćerima s poslovnim nastanom u relevantnoj trećoj zemlji ili drugim subjektima pod uvjetima iz članka 45.g stavka 3. točke (a) podtočke i. i članka 45.g stavka 3. točke (b) podtočke ii. 3. Ako svim društvima kćerima institucije treće zemlje ili matičnog društva iz treće zemlje koja imaju poslovni nastan u Uniji upravlja samo jedno matično društvo u Uniji, europskim sanacijskim kolegijem predsjedava sanacijsko tijelo države članice u kojoj matično društvo u Uniji ima poslovni nastan.

U slučaju u kojem se prvi podstavak ne primjenjuje, europskim sanacijskim kolegijem predsjedava sanacijsko tijelo matičnog društva u Uniji ili društva kćeri u Uniji s najvećom ukupnom bilančnom imovinom.

4. Države članice uzajamnim dogovorom svih relevantnih strana mogu odustati od zahtjeva za osnivanje europskog sanacijskog kolegija ako druga skupina ili kolegij izvršava iste funkcije i obavlja iste zadaće navedene u ovom članku i u skladu je sa svim uvjetima i postupcima, uključujući one koji se odnose na članstvo i sudjelovanje u europskim sanacijskim kolegijima, utvrđenima u ovom članku i članku 90. U tom slučaju sva upućivanja na europske sanacijske kolegije u ovoj Direktivi tumače se kao upućivanja na te druge skupine ili kolegije.

5. Podložno stavcima 3. i 4. ovog članka, europski sanacijski kolegij u ostalim stvarima djeluje u skladu s člankom 88.

Članak 9.

Prenošenje

1. Države članice stavljaju na snagu zakone i druge propise koji su potrebni radi usklađivanja s ovom Direktivom do [datuma 18 mjeseci od datuma stupanja na snagu ove Direktive].
One Komisiji odmah dostavljaju tekst tih mjera.
Države članice primjenjuju te odredbe od datuma njihova stupanja na snagu u nacionalnom pravu, do čega će doći najkasnije [18 mjeseci od datuma stupanja na snagu ove Direktive].
Države članice članak 45.i stavak 2. primjenjuju od 1. siječnja 2024. Ako je u skladu s člankom 45.m stavkom 1. sanacijsko tijelo odredilo rok za usklađenost koji je dulji od 1. siječnja 2024., datum primjene članka 45.i stavka 2. jednak je tom roku.
2. Kada države članice donose mjere iz stavka 1., te mjere sadržavaju uputu na ovu Direktivu ili se prilikom njihove službene objave uz njih navodi takva uputa. Načine tog upućivanja određuju države članice.
3. Države članice Komisiji i EBA-i dostavljaju tekst glavnih odredaba nacionalnog prava koje donesu u području na koje se odnosi ova Direktiva.

Članak 10.

Stupanje na snagu

[Ova Direktiva stupa na snagu dvadesetog dana od dana objave u *Službenom listu Europske unije*.

].

Članak 11.

Adresati

Ova je Direktiva upućena državama članicama.

Sastavljeno u Bruxellesu

Za Europski parlament

Predsjednik

Za Vijeće

Predsjednik
